

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 66

15 mai 2023

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2023/C 173/01   Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2023/C 173/02   Cauza C-640/20 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 23 martie 2023 – PV/Comisia Europeană (Recurs – Funcție publică – Hărțuire morală – Avize medicale – Absențe nejustificate – Remunerație – Statutul funcționarilor Uniunii Europene – Articolul 11a – Conflict de interese – Articolul 21a – Ordin în mod evident ilegal – Articolul 23 – Respectarea legilor și a regulamentelor de ordine – Procedură disciplinară – Revocare – Retragere a revocării – Nouă procedură disciplinară – Nouă revocare) 2

2023/C 173/03   Cauza C-70/21: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 23 martie 2023 – Comisia Europeană/Republica Elenă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat mmebru – Mediu – Directiva 2008/50/CE – Calitatea aerului înconjurător – Articolul 13 alineatul (1) – Anexa XI – Depășirea sistematică și persistentă a valorii-limită zilnice stabilite pentru microparticule (PM10) în agromeara Salonic (EL 0004) – Articolul 23 alineatul (1) – Anexa XV – Perioadă de depășire „cât mai scurtă cu putință” – Măsuri potrivite) 2

2023/C 173/04	Cauza C-365/21, Generalstaatsanwaltschaft Bamberg (Excepție de la principiul <i>ne bis in idem</i>): Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 23 martie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberlandesgericht Bamberg – Germania) – Procedură penală împotriva lui MR [Trimitere preliminară – Cooperarea judiciară în materie penală – Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen – Articolul 54 – Principiul <i>ne bis in idem</i> – Articolul 55 alineatul (1) litera (b) – Excepție de la aplicarea principiului <i>ne bis in idem</i> – Infracțiune la adresa securității sau a altor interese importante ale statului membru – Articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Principiul <i>ne bis in idem</i> – Articolul 52 alineatul (1) – Restrângeri impuse principiului <i>ne bis in idem</i> – Compatibilitatea unei declarații naționale care prevede excepții de la principiul <i>ne bis in idem</i> – Organizație criminală – Infracțiuni contra patrimoniului]	3
2023/C 173/05	Cauza C-412/21, Dual Prod: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 23 martie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunalul Satu Mare – România) – Dual Prod SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca – Comisia regională pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate [Trimitere preliminară – Accize – Directiva 2008/118/CE – Articolul 16 alineatul (1) – Autorizație de funcționare ca antrepozit fiscal de produse supuse accizelor – Măsuri de suspendare succesive – Caracter penal – Articolele 48 și 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Principiul prezumției de nevinovăție – Principiul <i>ne bis in idem</i> – Proportionalitate]	4
2023/C 173/06	Cauzele conexe C-514/21 și C-515/21, Minister for Justice and Equality (Revocarea suspendării) și alții: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 23 martie 2023 (cereri de decizie preliminară formulate de Court of Appeal – Irlanda) – Executarea a două mandate europene de arestare emise împotriva LU (C-514/21), PH (C-515/21) [Trimitere preliminară – Cooperare polițienească și judiciară în materie penală – Mandat european de arestare – Decizia-cadru 2002/584/JAI – Proceduri de predare între statele membre – Condiții de executare – Motive de neexecutare facultativă – Articolul 4a alineatul (1) – Mandat emis în vederea executării unei pedepse privative de libertate – Noțiunea de „proces în urma căruia a fost pronunțată decizia” – Domeniu de aplicare – Prima condamnare cu suspendare – A doua condamnare – Lipsa persoanei în cauză la proces – Revocarea suspendării – Dreptul la apărare – Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale – Articolul 6 – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolele 47 și 48 – Încălcare – Consecințe]	5
2023/C 173/07	Cauza C-574/21, 02 Czech Republic: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 23 martie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Nejvyšší soud – Republica Cehă) – QT/02 Czech Republic a. s. [Trimitere preliminară – Agenți comerciali independenți – Directiva 86/653/CEE – Articolul 17 alineatul (2) litera (a) – Încetarea contractului de agenție – Dreptul agentului comercial la o indemnizație – Condiții de acordare – Indemnizație echitabilă – Apreciere – Noțiunea de „comision pierdut de agentul comercial” – Comisioane pentru tranzacții viitoare – Noi clienți pe care agentul comercial i-a adus – Clienți existenți cu privire la care agentul comercial a contribuit substanțial la creșterea volumului de afaceri – Comisioane unice]	6
2023/C 173/08	Cauza C-653/21, Syndicat Uniclîma: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 23 martie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Franța) – Syndicat Uniclîma/Ministre de l'Intérieur (Trimitere preliminară – Piața internă – Armonizarea legislațiilor naționale referitoare la echipamentele tehnice, la echipamentele electrice sub tensiune și la echipamentele sub presiune – Directiva 2006/42/CE – Directiva 2014/35/UE – Directiva 2014/68/UE – „Marcaj CE” – Impunerea, printr-o reglementare națională, a unor cerințe suplimentare față de cerințele esențiale privind securitatea prevăzute de aceste directive – Condiții – Reglementare națională privind protecția împotriva riscurilor de incendiu și de panică în clădirile cu acces pentru public)	7
2023/C 173/09	Cauza C-662/21, Booky.fi: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 23 martie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein hallinto-oikeus – Finlanda) – Procedură inițiată de Booky.fi Oy (Trimitere preliminară – Articolele 34 și 36 TFUE – Libera circulație a mărfurilor – Măsură cu efect echivalent unei restricții cantitative – Înregistrări de programe audiovizuale – Vânzare online – Reglementare a unui stat membru care impune clasificarea în categoria de vârstă și marcarea programelor – Protecția minorilor – Înregistrări care au fost clasificate și marcate într-un alt stat membru – Proportionalitate)	7

2023/C 173/10	Cauza C-561/22, Willy Hermann Service: Ordonanța Curții (Camera a noua) din 7 martie 2023 [cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht (Innsbruck) – Austria] – Willy Hermann Service GmbH, DI/Präsidentin des Landesgerichts Feldkirch (Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Directiva 2013/34/UE – Articolele 30 și 51 – Publicarea situațiilor financiare – Sancțiuni în cazul nepublicării – Impunerea unor penalități cu titlu cominatoriu de către o instanță civilă – Procedură administrativă privind recuperarea penalităților cu titlu cominatoriu menționate, rămase definitive – Reglementare care exclude reexaminarea respectivelor penalități cu titlu cominatoriu de către o instanță administrativă – Autoritate de lucru judecat – Principiul efectivității – Proportionalitate)	8
2023/C 173/11	Cauza C-76/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Polonia) la 5 februarie 2022 – QI/Santander Bank Polska S.A.	9
2023/C 173/12	Cauza C-552/22 P: Recurs introdus la 18 august 2022 de Asociación de Delineantes de Hacienda împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 13 iulie 2022 în cauza T-280/22 P, Asociación de Delineantes de Hacienda/Spania	9
2023/C 173/13	Cauza C-605/22 P: Recurs introdus la 16 septembrie 2022 de Hijos de Moisés Rodríguez González, SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea extinsă) din 29 iunie 2022 în cauza T-306/20, Hijos de Moisés Rodríguez González/EUIPO – Irlanda și Ornuia (La Irlandesa 1943)	10
2023/C 173/14	Cauza C-732/22 P: Recurs introdus la 28 noiembrie 2022 de G-Core Innovations Sàrl împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 28 septembrie 2022 în cauza T-454/21, G-Core Innovations/EUIPO – Coretransform (G CORELABS)	10
2023/C 173/15	Cauza C-735/22 P: Recurs introdus la 29 noiembrie 2022 de Primagran sp. z o.o. împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua) din 22 septembrie 2022 în cauza C-624/21, Primagran/EUIPO – Primagaz (primagran)	10
2023/C 173/16	Cauza C-775/22, Banco Santander: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 20 decembrie 2022 – M.S.G. și alții/Banco Santander, SA	11
2023/C 173/17	Cauza C-779/22, Banco Santander: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 22 decembrie 2022 – M.C.S./Banco Santander, SA	11
2023/C 173/18	Cauza C-794/22, Banco Santander: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 23 decembrie 2022 – FSC/Banco Santander, SA	12
2023/C 173/19	Cauza C-28/23: Cerere de decizie preliminară introdusă de Okresný súd Bratislava III (Slovacia) la 24 ianuarie 2023 – NFS a.s./Slovenská republika, acționând prin intermediul Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, și Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky	13
2023/C 173/20	Cauza C-40/23 P: Recurs introdus la 26 ianuarie 2023 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea extinsă) pronunțate la 16 noiembrie 2022 în cauza T-469/20, Țările de Jos/Comisia	14
2023/C 173/21	Cauza C-54/23, Laudamotion și Ryanair: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 3 februarie 2023 – WY/Laudamotion GmbH, Ryanair DAC	15
2023/C 173/22	Cauza C-57/23, Policejní prezidium: Cerere de decizie preliminară introdusă de Nejvyšší správní soud (Republica Cehă) la 2 februarie 2023 – JH/Policejní prezidium	15
2023/C 173/23	Cauza C-62/23, Pedro Francisco: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona (Spania) la 6 februarie 2023 – Pedro Francisco/Subdelegación del Gobierno en Barcelona	16
2023/C 173/24	Cauza C-63/23, Sagrario: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona (Spania) la 6 februarie 2023 – Sagrario și alții/Subdelegación del Gobierno en Barcelona	17
2023/C 173/25	Cauza C-65/23, K GmbH: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesarbeitsgericht (Germania) la 8 februarie 2023 – MK/K GmbH	17

2023/C 173/26	Cauza C-66/23: Cerere de decizie preliminară introdusă de Symvoulio tis Epikrateias (Grecia) la 7 februarie 2023 – Elliniki Ornithologiki Etaireia, Syllogos Diktyo Oikologikon Organoseon Aigaiou, Perivallontikos Syllogos Rethymnou, Politistikos Syllogos Thronos Kleisidiou, KX și alții/Ypourgos Esoterikon, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Anaptyxis kai Ependyseon, Ypourgos Perivallontos kai Enegeias, Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon	18
2023/C 173/27	Cauza C-87/23, Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija: Cerere de decizie preliminară introdusă de Administratīvā apgabaltiesa (Letonia) la 15 februarie 2023 – Biedrība „Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija”/Valsts ieņēmumu dienests	19
2023/C 173/28	Cauza C-108/23, SmartSport Reisen: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Groß-Gerau (Germania) la 23 februarie 2023 – PU/SmartSport Reisen GmbH	20
2023/C 173/29	Cauza C-110/23 P: Recurs introdus la 22 februarie 2023 de Autoridad Portuaria de Bilbao împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 14 decembrie 2022 în cauza T-126/20, Autoridad Portuaria de Bilbao/Comisia	21
2023/C 173/30	Cauza C-119/23, Valančius: Cerere de decizie preliminară introdusă de Vilniaus apygardos administracinis teismas (Lituania) la 28 februarie 2023 – Virgilijus Valančius/Lietuvos Respublikos vyriausybė	22
2023/C 173/31	Cauza C-122/23, Legafact: Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven administrativen sad (Bulgaria) la 1 martie 2023 – Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite/Legafact EOOD	23
2023/C 173/32	Cauza C-128/23, Müller Reisen: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Düsseldorf (Germania) la 3 martie 2023 – Müller Reisen GmbH/Stadt Olsberg	23
2023/C 173/33	Cauza C-165/23: Acțiune introdusă la 17 martie 2023 – Comisia Europeană/Republica Bulgaria	24
2023/C 173/34	Cauza C-167/23: Acțiune introdusă la 17 martie 2023 – Comisia Europeană/Republica Elenă	25
2023/C 173/35	Cauza C-172/23: Acțiune introdusă la 21 martie 2023 – Comisia Europeană/Irlanda	25
2023/C 173/36	Cauza C-180/23: Acțiune introdusă la 21 martie 2023 – Comisia Europeană/Republica Elenă	26
2023/C 173/37	Cauza C-181/23: Acțiune introdusă la 21 martie 2023 – Comisia Europeană/Republica Malta	27
2023/C 173/38	Cauza C-191/23: Acțiune introdusă la 24 martie 2023 – Comisia Europeană/Republica Portugheză	27
2023/C 173/39	Cauza C-192/23: Acțiune introdusă la 24 martie 2023 – Comisia Europeană/Republica Letonia	28
2023/C 173/40	Cauza C-193/23: Acțiune introdusă la 24 martie 2023 – Comisia Europeană/Republica Italiană	29
Tribunalul		
2023/C 173/41	Cauza T-100/23: Acțiune introdusă la 20 februarie 2023 – ABLV Bank/BCE	30
2023/C 173/42	Cauza T-110/23: Acțiune introdusă la 27 februarie 2023 – Kargins/Comisia	31
2023/C 173/43	Cauza T-115/23: Acțiune introdusă la 2 martie 2023 – Debreceni Egyetem/Consiliul	31
2023/C 173/44	Cauza T-125/23: Acțiune introdusă la 8 martie 2023 – Synapsa Med/EUIPO – Gravity Products (Gravity)	34
2023/C 173/45	Cauza T-136/23: Acțiune introdusă la 15 martie 2023 – Vintae Luxury Wine Specialists/EUIPO – Grande Vitae (vintae)	35
2023/C 173/46	Cauza T-149/23: Acțiune introdusă la 23 martie 2023 – Kirov/EUIPO – Pasticceria Cristiani (CRISTIANI)	35

2023/C 173/47	Cauza T-156/23: Acțiune introdusă la 23 martie 2023 – Polonia/Comisia Europeană	36
2023/C 173/48	Cauza T-157/23: Acțiune introdusă la 24 martie 2023 – Kneipp/EUIPO – Patou (Joyful by nature) .	37
2023/C 173/49	Cauza T-160/23: Acțiune introdusă la 24 martie 2023 – VO/Comisia	37
2023/C 173/50	Cauza T-161/23: Acțiune introdusă la 25 martie 2023 – Schöneegger Käse-Alm/EUIPO – Jumpseat3D plus Germany (Rebell)	38
2023/C 173/51	Cauza T-162/23: Acțiune introdusă la 27 martie 2023 – Sengül Ayhan/EUIPO – Pegase (Rock Creek)	39
2023/C 173/52	Cauza T-166/23: Acțiune introdusă la 28 martie 2023 – Dekoback/EUIPO – DecoPac (DECOPAC) .	40
2023/C 173/53	Cauza T-169/23: Acțiune introdusă la 29 martie 2023 – RT France/Consiliul	40
2023/C 173/54	Cauza T-171/23: Acțiune introdusă la 30 martie 2023 – VR/Parlamentul	41
2023/C 173/55	Cauza T-627/18: Ordonanța Tribunalului din 20 martie 2023 – ZK/Comisia	42
2023/C 173/56	Cauza T-16/22: Ordonanța Tribunalului din 17 martie 2023 – NV/BEI	42
2023/C 173/57	Cauza T-97/22: Ordonanța Tribunalului din 16 martie 2023 – Ilunga Luyoyo/Consiliul	42
2023/C 173/58	Cauza T-447/22: Ordonanța Tribunalului din 17 martie 2023 – NV/BEI	42

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2023/C 173/01)

Ultima publicație

JO C 164, 8.5.2023

Publicații anterioare

JO C 155, 2.5.2023

JO C 134, 17.4.2023

JO C 127, 11.4.2023

JO C 121, 3.4.2023

JO C 112, 27.3.2023

JO C 104, 20.3.2023

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 23 martie 2023 – PV/Comisia Europeană**(Cauza C-640/20 P) ⁽¹⁾*****(Recurs – Funcție publică – Hărțuire morală – Avize medicale – Absențe nejustificate – Remunerație – Statutul funcționarilor Uniunii Europene – Articolul 11a – Conflict de interese – Articolul 21a – Ordin în mod evident ilegal – Articolul 23 – Respectarea legilor și a regulamentelor de ordine – Procedură disciplinară – Revocare – Retrageră a revocării – Nouă procedură disciplinară – Nouă revocare)***

(2023/C 173/02)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: PV (reprezentant: D. Birkenmaier, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial T. S. Bohr, B. Mongin și A.-C. Simon, ulterior T. S. Bohr și A.-C. Simon, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Îl obligă pe PV să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 98, 22.3.2021.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 23 martie 2023 – Comisia Europeană/Republica Elenă**(Cauza C-70/21) ⁽¹⁾*****(Néndeplinirea obligațiilor de către un stat mmebru – Mediu – Directiva 2008/50/CE – Calitatea aerului înconjurător – Articolul 13 alineatul (1) – Anexa XI – Depășirea sistematică și persistentă a valorii-limită zilnice stabilite pentru microparticule (PM10) în agromeara Salonic (EL 0004) – Articolul 23 alineatul (1) – Anexa XV – Perioadă de depășire „cât mai scurtă cu putință” – Măsuri potrivite)***

(2023/C 173/03)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Konstantinidis și M. Noll-Ehlers, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentant: E. Skandalou, agent)

Dispozitivul

1) Republica Elenă

- prin faptul că nu s-a asigurat că nu este depășită, în mod sistematic și persistent, valoarea-limită zilnică stabilită pentru PM10, începând din anul 2005 până în anul 2012 inclusiv, în 2014, apoi din nou din anul 2017 până în anul 2019 inclusiv, în aglomerarea Salonic (EL 0004), nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor articolului 13 alineatul (1) coroborate cu cele ale anexei XI la Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa și,
- prin neadoptarea, începând cu 11 iunie 2010, a măsurilor potrivite pentru a garanta respectarea valorii-limită zilnice stabilite pentru PM10 în aglomerarea Salonic, nu și-a îndeplinit obligațiile impuse de articolul 23 alineatul (1) din această directivă coroborat cu anexa XV la aceasta și în special obligația de a se asigura că planurile privind calitatea aerului prevăd măsuri potrivite pentru ca perioada de depășire a acestei valori-limită să fie cât mai scurtă cu putință.

2) Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 128, 12.04.2021.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 23 martie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberlandesgericht Bamberg – Germania) – Procedură penală împotriva lui MR

[Cauza C-365/21 (¹), Generalstaatsanwaltschaft Bamberg (Excepție de la principiul *ne bis in idem*)]

[*Trimitere preliminară – Cooperarea judiciară în materie penală – Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen – Articolul 54 – Principiul ne bis in idem – Articolul 55 alineatul (1) litera (b) – Excepție de la aplicarea principiului ne bis in idem – Infracțiune la adresa securității sau a altor interese importante ale statului membru – Articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Principiul ne bis in idem – Articolul 52 alineatul (1) – Restrângeri impuse principiului ne bis in idem – Compatibilitatea unei declarații naționale care prevede excepții de la principiul ne bis in idem – Organizație criminală – Infracțiuni contra patrimoniului*]

(2023/C 173/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Bamberg

Partea din procedura penală principală

MR

cu participarea: Generalstaatsanwaltschaft Bamberg

Dispozitivul

- 1) Examinarea primei întrebări nu a revelat niciun element de natură să afecteze validitatea articolului 55 alineatul (1) litera (b) din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune, semnată la Schengen la 19 iunie 1990 și intrată în vigoare la 26 martie 1995, în raport cu articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- 2) Articolul 55 alineatul (1) litera (b) din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen coroborat cu articolul 50 și cu articolul 52 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene

trebuie interpretat în sensul că

nu se opune interpretării de către instanțele unui stat membru a declarației făcute de acesta din urmă în temeiul articolului 55 alineatul (1) din convenția menționată potrivit căreia statul membru respectiv nu se află sub obligația impusă de dispozițiile articolului 54 din această convenție în ceea ce privește infracțiunea de constituire a unei organizații criminale în cazul în care organizația criminală la care a participat persoana urmărită penal a săvârșit exclusiv infracțiuni contra patrimoniului, în măsura în care o asemenea urmărire penală vizează, luând în considerare acțiunile acestei organizații criminale, sancționarea atingerilor aduse securității sau altor interese tot atât de importante ale acestui stat membru.

(¹) JO C 320, 9.8.2021.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 23 martie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunalul Satu Mare – România) – Dual Prod SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca – Comisia regională pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate

(Cauza C-412/21 (¹), Dual Prod)

[Trimitere preliminară – Accize – Directiva 2008/118/CE – Articolul 16 alineatul (1) – Autorizație de funcționare ca antrepozit fiscal de produse supuse accizelor – Măsuri de suspendare succesive – Caracter penal – Articolele 48 și 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Principiul prezumției de nevinovăție – Principiul ne bis in idem – Proporționalitate]

(2023/C 173/05)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Tribunalul Satu Mare

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Dual Prod SRL

Pârâtă: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca – Comisia regională pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate

Dispozitivul

- 1) Articolul 48 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că se opune posibilității ca o autorizație de funcționare ca antrepozit fiscal de produse supuse accizelor să fie suspendată administrativ până la finalizarea unei proceduri penale, pentru simplul motiv că titularul acestei autorizații a dobândit calitatea de inculpat în cadrul acestei proceduri penale, dacă această suspendare constituie o sancțiune de natură penală.
- 2) Articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca o sancțiune de natură penală pentru încălcări ale reglementării privind produsele supuse accizelor să fie aplicată unei persoane juridice care a făcut deja, pentru aceleași fapte, obiectul unei sancțiuni de natură penală rămase definitive, cu condiția ca:
  - posibilitatea de a cumula aceste două sancțiuni fie prevăzută de lege;
  - reglementarea națională să nu permită judecarea și sancționarea aceluiași fapt în temeiul aceleiași infracțiuni sau pentru urmărirea aceluiași obiectiv, ci să prevadă doar posibilitatea unui cumul de proceduri și de sancțiuni în temeiul unor reglementări diferite;
  - aceste proceduri și aceste sancțiuni să vizeze scopuri complementare având ca obiect, dacă este cazul, aspecte diferite ale aceluiași comportament infracțional vizat;

- să existe norme clare și precise care să permită să se prevadă actele și omisiunile care pot face obiectul unui cumul de proceduri și de sancțiuni, precum și coordonarea dintre diferitele autorități, cele două proceduri să fi fost desfășurate într-un mod suficient de coordonat și de apropiat în timp și sancțiunea eventual aplicată cu ocazia primei proceduri pe plan cronologic să fi fost luată în considerare la evaluarea celei de a doua sancțiuni, astfel încât sarcinile pentru persoanele în cauză ce rezultă dintr-un asemenea cumul să fie limitate la strictul necesar, iar ansamblul sancțiunilor aplicate să corespundă gravității încălcărilor săvârșite.

(¹) JO C 401, 4.10.2021.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 23 martie 2023 (cereri de decizie preliminară formulate de Court of Appeal – Irlanda) – Executarea a două mandate europene de arestare emise împotriva LU (C-514/21), PH (C-515/21)

[Cauzele conexe C-514/21 și C-515/21 (¹), Minister for Justice and Equality (Revocarea suspendării) și alții]

[Trimitere preliminară – Cooperare polițienească și judiciară în materie penală – Mandat european de arestare – Decizia-cadru 2002/584/JAI – Proceduri de predare între statele membre – Condiții de executare – Motive de neexecutare facultativă – Articolul 4a alineatul (1) – Mandat emis în vederea executării unei pedepse privative de libertate – Noțiunea de „proces în urma căruia a fost pronunțată decizia” – Domeniu de aplicare – Prima condamnare cu suspendare – A doua condamnare – Lipsa persoanei în cauză la proces – Revocarea suspendării – Dreptul la apărare – Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale – Articolul 6 – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolele 47 și 48 – Încălcare – Consecințe]

(2023/C 173/06)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal

Părțile din procedura principală

LU (C-514/21), PH (C-515/21)

cu participarea: Minister for Justice and Equality

Dispozitivul

- 1) Articolul 4a alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, citit în lumina articolelor 47 și 48 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,

trebuie interpretat în sensul că,

atunci când suspendarea executării unei pedepse privative de libertate este revocată, ca urmare a unei noi condamnări penale, iar un mandat european de arestare, în scopul executării acestei pedepse, este emis, această condamnare penală, pronunțată în lipsă, constituie o „decizie” în sensul respectivei dispoziții. Nu aceasta este situația deciziei de revocare a suspendării executării pedepsei amintite.

- 2) Articolul 4a alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299,

trebuie interpretat în sensul că

autorizează autoritatea judiciară de executare să refuze predarea către statul membru emitent a persoanei căutate atunci când rezultă că procedura care a condus la o a doua condamnare penală a acestei persoane, determinantă pentru emiterea mandatului european de arestare, a avut loc în lipsă, cu excepția cazului în care mandatul european de arestare conține, în ceea ce privește această procedură, una dintre indicațiile prevăzute la literele (a)-(d) ale acestei dispoziții.

- 3) Decizia-cadru 2002/584, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299, citită în lumina articolului 47 și a articolului 48 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,

trebuie interpretată în sensul că

se opune ca autoritatea judiciară de executare să refuze să predea statului membru emitent persoana căutată, pentru motivul că procedura care a condus la revocarea suspendării care însoțește pedeapsa privativă de libertate pentru executarea căreia a fost emis mandatul european de arestare a avut loc în lipsă, sau să condiționeze predarea acestei persoane de garanția că ea va putea beneficia, în acest stat membru, de o nouă judecată sau de o procedură de apel care să permită reexaminarea unei asemenea decizii de revocare sau a celei de a doua condamnări penale care i-a fost aplicată în lipsă și care se dovedește determinantă pentru emiterea acestui mandat.

(¹) JO C 119, 14.3.2022.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 23 martie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Nejvyšší soud – Republica Cehă) – QT/02 Czech Republic a. s.

(Cauza C-574/21 (¹), 02 Czech Republic)

[Trimitere preliminară – Agenți comerciali independenți – Directiva 86/653/CEE – Articolul 17 alineatul (2) litera (a) – Încetarea contractului de agenție – Dreptul agentului comercial la o indemnizație – Condiții de acordare – Indemnizație echitabilă – Apreciere – Noțiunea de „comision pierdut de agentul comercial” – Comisioane pentru tranzacții viitoare – Noi clienți pe care agentul comercial i-a adus – Clienți existenți cu privire la care agentul comercial a contribuit substanțial la creșterea volumului de afaceri – Comisioane unice]

(2023/C 173/07)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší soud

Părțile din procedura principală

Reclamant: QT

Pârâtă: 02 Czech Republic a. s.

Dispozitivul

- 1) Articolul 17 alineatul (2) litera (a) din Directiva 86/653/CEE a Consiliului din 18 decembrie 1986 privind coordonarea legislației statelor membre referitoare la agenții comerciali independenți

trebuie interpretat în sensul că

comisioanele pe care agentul comercial le-ar fi primit în cazul unei continuări ipotetice a contractului de agenție pentru tranzacțiile care ar fi fost încheiate după încetarea acestui contract de agenție cu noii clienți pe care i a adus comitentului înainte de această încetare sau cu clienții cu privire la care a contribuit substanțial la creșterea volumului de afaceri înainte de încetarea menționată trebuie să fie luate în considerare cu ocazia stabilirii indemnizației prevăzute la articolul 17 alineatul (2) din această directivă.

- 2) Articolul 17 alineatul (2) litera (a) din Directiva 86/653

trebuie interpretat în sensul că

plata unor comisioane unice nu exclude din calculul indemnizației prevăzute la acest articol 17 alineatul (2) comisionul pierdut de agentul comercial și care rezultă din tranzacțiile realizate de comitent, după încetarea contractului de agenție comercială, cu clienții noi pe care i a adus comitentului anterior acestei încetări sau cu clienții cu privire la care a contribuit substanțial la creșterea volumului de afaceri înainte de încetarea menționată, atunci când acest comision corespunde remunerației forfetare pentru orice contracte noi încheiate cu acești noi clienți sau cu clienții existenți ai comitentului prin intermediul agentului comercial.

(¹) JO C 481, 29.11.2021.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 23 martie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Franța) – Syndicat Uniclimate/Ministre de l'Intérieur

(Cauza C-653/21 ⁽¹⁾, Syndicat Uniclimate)

(Trimitere preliminară – Piața internă – Armonizarea legislațiilor naționale referitoare la echipamentele tehnice, la echipamentele electrice sub tensiune și la echipamentele sub presiune – Directiva 2006/42/CE – Directiva 2014/35/UE – Directiva 2014/68/UE – „Marcaj CE” – Impunerea, printr-o reglementare națională, a unor cerințe suplimentare față de cerințele esențiale privind securitatea prevăzute de aceste directive – Condiții – Reglementare națională privind protecția împotriva riscurilor de incendiu și de panică în clădirile cu acces pentru public)

(2023/C 173/08)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamant: Syndicat Uniclimate

Pârât: Ministere de l'Intérieur

Dispozitivul

Articolul 3 alineatul (2) coroborat cu articolul 2 punctul 31, precum și cu articolul 5 alineatul (1) primul paragraf din Directiva 2014/68/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a echipamentelor sub presiune

trebuie interpretat în sensul că

se opune unei reglementări naționale care, pentru a proteja sănătatea și securitatea persoanelor în raport cu riscurile de incendiu în spații deschise publicului, impune echipamentelor sub presiune și ansamblelor care utilizează agenți frigorifici inflamabili cerințe care nu figurează printre cerințele esențiale de securitate prevăzute de această directivă, în vederea punerii la dispoziție pe piață sau a punerii în funcțiune a echipamentelor și ansamblelor respective, chiar dacă acestea dispun de marcajul CE.

⁽¹⁾ JO C 37, 24.1.2022.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 23 martie 2023 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein hallinto-oikeus – Finlanda) – Procedură inițiată de Booky.fi Oy

(Cauza C-662/21 ⁽¹⁾, Booky.fi)

(Trimitere preliminară – Articolele 34 și 36 TFUE – Libera circulație a mărfurilor – Măsură cu efect echivalent unei restricții cantitative – Înregistrări de programe audiovizuale – Vânzare online – Reglementare a unui stat membru care impune clasificarea în categoria de vârstă și marcarea programelor – Protecția minorilor – Înregistrări care au fost clasificate și marcate într-un alt stat membru – Proporționalitate)

(2023/C 173/09)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Booky.fi Oy

cu participarea: Kansallinen audiovisuaalinen instituutti (KAVI)

Dispozitivul

Articolele 34 și 36 TFUE trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări a unui stat membru care, în scopul de a proteja minorii împotriva conținuturilor audiovizuale ce pot dăuna bunăstării și dezvoltării lor, impune ca programele audiovizuale înregistrate pe un suport fizic și comercializate prin intermediul unui magazin online să fi făcut în prealabil obiectul unei proceduri de control, precum și al unei clasificări, în funcție de limitele de vârstă, și al unei marcări aferente în conformitate cu legislația statului membru respectiv, chiar dacă aceste programe au făcut deja obiectul unei proceduri, precum și al unei clasificări și marcări similare în temeiul legislației unui alt stat membru, în măsura în care această reglementare este de natură să asigure realizarea obiectivului respectiv și să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea lui.

În această privință, împrejurarea că o parte dintre înregistrările care pot fi comercializate în statul membru în cauză dintr-un alt stat membru sunt excluse din domeniul de aplicare al reglementării menționate nu prezintă o importanță decisivă, cu condiția ca o asemenea limitare să nu compromită realizarea obiectivului urmărit. Nu prezintă un caracter decisiv nici faptul că reglementarea națională în cauză nu prevede o derogare de la această cerință atunci când se poate stabili că cumpărătorul unei înregistrări vizate de reglementarea amintită este major.

(¹) JO C 24, 17.1.2022.

Ordonanța Curții (Camera a noua) din 7 martie 2023 [cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht (Innsbruck) – Austria] – Willy Hermann Service GmbH, DI/Präsidentin des Landesgerichts Feldkirch

(Cauza C-561/22 (¹), Willy Hermann Service)

(Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Directiva 2013/34/UE – Articolele 30 și 51 – Publicarea situațiilor financiare – Sancțiuni în cazul nepublicării – Impunerea unor penalități cu titlu cominatoriu de către o instanță civilă – Procedură administrativă privind recuperarea penalităților cu titlu cominatoriu menționate, rămase definitive – Reglementare care exclude reexaminarea respectivelor penalități cu titlu cominatoriu de către o instanță administrativă – Autoritate de lucru judecat – Principiul efectivității – Proportionalitate)

(2023/C 173/10)

Limba de procedură: germana.

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht (Innsbruck)

Părțile din procedura principală

Recurenți: Willy Hermann Service GmbH, DI

Intimată: Präsidentin des Landesgerichts Feldkirch

Dispozitivul

Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care prevede că o instanță administrativă, care se pronunță cu privire la recuperarea unor penalități cu titlu cominatoriu impuse unei societăți și administratorului acesteia pentru nepublicarea conturilor anuale, este ținută de decizia instanței civile, rămasă definitivă, prin care s-au impus aceste penalități cu titlu cominatoriu și prin care s-a stabilit cuantumul lor pentru a asigura respectarea obligațiilor care rezultă din articolele 30 și 51 din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului, astfel cum au fost transpuse în dreptul intern.

(¹) Data depunerii: 24.8.2022.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Polonia)
la 5 februarie 2022 – QI/Santander Bank Polska S.A.**

(Cauza C-76/22)

(2023/C 173/11)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Părțile din procedura principală

Reclamantă: QI

Pârâtă: Santander Bank Polska S.A.

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 25 alineatul (1) din Directiva 2014/17/UE ⁽¹⁾ trebuie interpretat precum articolul 16 alineatul (1) din Directiva 2008/48/CE ⁽²⁾, adică această prevedere trebuie interpretată în sensul că dreptul consumatorului la o reducere a costului total al creditului ipotecar în cazul rambursării anticipate a creditului ipotecar se referă la toate costurile care i-au fost impuse consumatorului, inclusiv la comisionul pentru acordarea creditului?
- 2) Obligația prevăzută la articolul 25 alineatul (1) din Directiva 2014/17/UE privind reducerea costului total al creditului ipotecar în cazul rambursării anticipate trebuie interpretată în sensul că trebuie redus proporțional costul total al creditului ipotecar în raport cu durata perioadei dintre data rambursării anticipate a creditului și data stabilită inițial ca dată de rambursare a creditului raportată la durata perioadei stabilite inițial între data obținerii creditului și data rambursării integrale a acestuia sau în sensul că reducerea costului total al creditului ipotecar ar trebui să fie proporțională cu pierderea câștigului nerealizat de către creditor, adică raportul între dobânda rămasă de plată în urma rambursării anticipate a creditului (datorată pentru perioada începând cu data de după rambursarea integrală efectivă până la data rambursării totale stabilite inițial) și dobânda datorată pe toată durata stabilită inițial a contractului de credit (de la data acordării creditului până la data de rambursare integrală a creditului stabilită)?

⁽¹⁾ Directiva 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO 2014, L 60, p. 34).

⁽²⁾ Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO 2008, L 133, p. 66).

**Recurs introdus la 18 august 2022 de Asociación de Delineantes de Hacienda împotriva Ordonanței
Tribunalului (Camera a doua) din 13 iulie 2022 în cauza T-280/22 P, Asociación de Delineantes de
Hacienda/Spania**

(Cauza C-552/22 P)

(2023/C 173/12)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Asociación de Delineantes de Hacienda (reprezentant: D. Álvarez Cabrera, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Regatul Spaniei

Prin Ordonanța din 17 martie 2023, Curtea (Camera a șasea) a respins recursul ca vădit nefondat și a obligat recurenta la plata propriilor cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 16 septembrie 2022 de Hijos de Moisés Rodríguez González, SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea extinsă) din 29 iunie 2022 în cauza T-306/20, Hijos de Moisés Rodríguez González/EUIPO – Irlanda și Ornuia (La Irlandesa 1943)

(Cauza C-605/22 P)

(2023/C 173/13)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Hijos de Moisés Rodríguez González, SA (reprezentant: J. García Domínguez, abogado)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Irlanda și Ornuia Co-operative Ltd

Prin Ordonanța din 8 martie 2023, Curtea (Camera de admitere în principiu a recursurilor) a statuat că recursul nu este admisibil în principiu și că Hijos de Moisés Rodríguez González suportă propriile cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 28 noiembrie 2022 de G-Core Innovations Sàrl împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 28 septembrie 2022 în cauza T-454/21, G-Core Innovations/EUIPO – Coretransform (G CORELABS)

(Cauza C-732/22 P)

(2023/C 173/14)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: G-Core Innovations Sàrl (reprezentant: L. Axel Karnøe Søndergaard, advokat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Coretransform

Prin Ordonanța din 23 martie 2023, Curtea de Justiție (Camera de admitere în principiu a recursurilor) a statuat că recursul nu este admis în principiu și a obligat G-Core Innovations Sàrl la plata propriilor cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 29 noiembrie 2022 de Primagran sp. z o.o. împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua) din 22 septembrie 2022 în cauza C-624/21, Primagran/EUIPO – Primagaz (primagran)

(Cauza C-735/22 P)

(2023/C 173/15)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Primagran sp. z o.o. (reprezentant: E. Jaroszyńska-Kozłowska, radca prawny)

Celelalte părți la procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Compagnie des gaz de pétrole Primagaz

Prin Ordonanța din 24 martie 2023, Curtea (Camera de admitere în principiu a recursurilor) a respins cererea de admitere în principiu a recursului și a declarat că Primagran sp. z o.o. va suporta propriile cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 20 decembrie 2022 – M.S.G. și alții/Banco Santander, SA

(Cauza C-775/22, Banco Santander)

(2023/C 173/16)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Recurenți: M.S.G. și alții

Intimată: Banco Santander, SA

Întrebarea preliminară

Dispozițiile articolului 34 alineatul (1) literele (a) și (b) coroborate cu cele ale articolului 53 alineatele (1) și (3), cu cele ale articolului 60 alineatul (2) primul paragraf literele (b) și (c) și cu cele ale articolului 64 alineatul (4) litera (b) din Directiva 2014/59/UE⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun posibilității ca, în urma conversiei în acțiuni și a transferului ulterior al acestora, fără să se acorde o contraprestație efectivă, a obligațiunilor subordonate (instrumente de fonduri proprii de nivel 2) emise de o instituție de credit care face obiectul unei proceduri de rezoluție și nescadente la data deschiderii procedurii de rezoluție, persoanele care au achiziționat respectivele obligațiuni subordonate înainte de începerea procedurii de rezoluție să introducă împotriva acestei instituții sau a instituției care îi succede o acțiune în declararea nulității contractului de subscriere a obligațiunilor subordonate, solicitând restituirea prețului plătit pentru subscrierea lor, majorat cu dobânzile datorate de la data încheierii contractului?

⁽¹⁾ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO 2014, L 173, p. 190).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 22 decembrie 2022 – M.C.S./Banco Santander, SA

(Cauza C-779/22, Banco Santander)

(2023/C 173/17)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Recurentă: M.C.S.

Intimată: Banco Santander, SA

Întrebările preliminare

Dispozițiile articolului 34 alineatul (1) literele (a) și (b) coroborate cu cele ale articolului 53 alineatele (1) și (3) și cu cele ale articolului 60 alineatul (2) primul paragraf literele (b) și (c) din Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că orice eventuală creanță sau drept care ar decurge din obligarea la plată a entității care a succedat Banco Popular ca urmare a declarării nulității achiziționării unui instrument de capital (acțiuni preferențiale), care a fost convertit în acțiuni ale băncii înainte de adoptarea măsurilor de rezoluție privind banca (7 iunie 2017), ar putea fi considerate ca fiind un pasiv care face obiectul prevederii privind reducerea valorii contabile, stabilită la articolul 53 alineatul (3) din Directiva 2014/59/UE, cu titlu de obligație sau pretenție „nescadentă”, astfel încât Banco Santander ar fi exonerată de aceasta și nu i-ar fi opozabilă în calitate de succesoare a Banco Popular, în cazul în care acțiunea din care ar rezulta obligația respectivă a fost introdusă după încheierea procedurii de rezoluție a băncii?

Sau, dimpotrivă, dispozițiile menționate trebuie interpretate în sensul că această creanță sau acest drept ar constitui o obligație „ajunsă la scadență” [articolul 53 alineatul (3) din directivă] sau o „datorie ajunsă deja la scadență” la momentul rezoluției băncii [articolul 60 alineatul (2) litera (b)] și, cu acest titlu, ar fi exclusă de la efectele exonerării sau ale anulării acestor obligații sau pretenții și, în consecință, ar fi opozabile Banco Santander în calitate de succesoare a Banco Popular, chiar și în cazul în care acțiunea din care ar rezulta obligația de despăgubire ar fi fost introdusă după încheierea procedurii de rezoluție a băncii?

⁽¹⁾ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO 2014, L 173, p. 190).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 23 decembrie 2022 – FSC/Banco Santander, SA

(Cauza C-794/22, Banco Santander)

(2023/C 173/18)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Recurentă: FSC

Intimată: Banco Santander, SA

Întrebările preliminare

Dispozițiile articolului 34 alineatul (1) literele (a) și (b), coroborate cu cele ale articolului 53 alineatele (1) și (3) [și cu cele ale articolului 60 alineatul (2) primul paragraf literele (b) și (c) din Directiva 2014/59/UE⁽¹⁾] trebuie interpretate în sensul că orice eventuală creanță sau drept care ar decurge din obligarea la plata unei despăgubiri a unei entități care a succedat Banco Popular ca urmare a unei acțiuni în angajarea răspunderii care a rezultat din comercializarea unui produs financiar (bonduri subordonate convertibile în mod necesar în acțiuni ale aceleiași bănci), care nu sunt incluse printre instrumentele de fonduri proprii de nivelul 1 suplimentar la care se referă măsurile de rezoluție ale Banco Popular, care au fost convertite în acțiuni ale băncii înainte de adoptarea măsurilor de rezoluție privind banca (7 iunie 2017), ar putea fi considerate ca fiind un pasiv care face obiectul prevederii privind reducerea sau stingerea valorii contabile, stabilită la articolul 53 alineatul (3) din Directiva 2014/59/UE, cu titlu de obligație sau creanță „nescadentă”, astfel încât Banco Santander ar fi exonerată de aceasta și nu i-ar fi opozabilă în calitate de succesoare a Banco Popular, în cazul în care acțiunea din care ar rezulta obligarea la plata unei despăgubiri a fost introdusă după încheierea procedurii de rezoluție a băncii?

Sau, dimpotrivă, dispozițiile menționate trebuie interpretate în sensul că această creanță sau acest drept ar constitui o obligație sau o pretenție „ajunsă la scadență” – articolul 53 alineatul (3) din directivă – sau o „datorie ajunsă deja la scadență” la momentul rezoluției băncii – articolul 60 alineatul (2) litera (b) – și, cu acest titlu, ar fi exclusă de la efectele exonerării de sau ale anulării acestor obligații sau pretenții și, în consecință, ar fi opozabile Banco Santander în calitate de succesoare a Banco Popular, chiar și în cazul în care acțiunea din care ar rezulta obligația de despăgubire ar fi fost introdusă după încheierea procedurii de rezoluție a băncii?

(¹) Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO 2014, L 173, p. 190).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Okresný súd Bratislava III (Slovacia) la 24 ianuarie 2023 – NFŠ a.s./Slovenská republika, acționând prin intermediul Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, și Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky

(Cauza C-28/23)

(2023/C 173/19)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Okresný súd Bratislava III

Părțile din procedura principală

Reclamantă: NFŠ a.s.

Pârâte: Slovenská republika, acționând prin intermediul Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, și Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky

Întrebările preliminare

- 1) Un acord de subvenție și un antecontract de vânzare încheiate între un minister (statul) și o entitate de drept privat selectată fără o procedură concurențială constituie un „contract de achiziții publice de lucrări” în sensul articolului 1 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2004/18 (¹), respectiv al articolului 2 [alineatul (1) punctul] 6 litera (c) din Directiva 2014/24 (²), în cazul în care acordul de subvenție constituie un ajutor de stat autorizat de Comisia Europeană în sensul articolului 107 alineatul (3) litera (c) TFUE, angajamentele prevăzute în acordul de subvenție cuprind obligația statului de a acorda subvenția, precum și obligația entității de drept privat de a construi un edificiu potrivit condițiilor stabilite de minister și de a permite unei organizații sportive să utilizeze o parte din acest edificiu, iar obligațiile prevăzute în antecontract cuprind o opțiune unilaterală în beneficiul entității de drept privat sub forma unei obligații a statului de a cumpăra edificiul construit, în situația în care aceste contracte constituie un cadru de obligații reciproce între minister și entitatea de drept privat interconectate din punct de vedere temporal și material?
- 2) Articolul 1 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2004/18, respectiv articolul 2 [alineatul (1) punctul] 6 litera (c) din Directiva 2014/24 se opun unei reglementări din dreptul național al unui stat membru în temeiul căreia un act juridic care, prin conținutul sau scopul său, este contrar legii sau constituie o eludare a legii sau este contrar bunelor moravuri este lovit de nulitate absolută (și anume de la bun început/*ex tunc*) în cazul în care această încălcare a legii constă într-o încălcare gravă a normelor în materia achizițiilor publice?
- 3) Articolul 2d alineatul (1) litera (a) și articolul 2d alineatul (2) din Directiva 89/665 (³) se opun unei reglementări din dreptul național al unui stat membru în temeiul căreia un act juridic care, prin conținutul sau scopul său, este contrar legii sau constituie o eludare a legii sau este contrar bunelor moravuri este lovit de nulitate absolută (și anume de la bun început/*ex tunc*) în cazul în care această încălcare a legii constă într-o încălcare gravă (eludare) a normelor în materia achizițiilor publice, așa cum este cazul în procedura principală?

- 4) Articolul 1 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2004/18, respectiv articolul 2 [alineatul (1) punctul] 6 litera (c) din Directiva 2014/24 trebuie interpretate în sensul că aceste dispoziții se opun *ex tunc* recunoașterii unor efecte juridice produse de un antecontract de vânzare precum cel în discuție în procedura principală?

- (¹) Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO 2004, L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116).
- (²) Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 65).
- (³) Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări (JO 1989, L 395, p. 33, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 237).

Recurs introdus la 26 ianuarie 2023 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea extinsă) pronunțate la 16 noiembrie 2022 în cauza T-469/20, Țările de Jos/Comisia

(Cauza C-40/23 P)

(2023/C 173/20)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Stromsky, H. van Vliet, I. Georgiopoulos, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Regatul Țărilor de Jos

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii din 16 noiembrie 2022, Țările de Jos/Comisia, T-469/20, EU:T:2022:713, pronunțată de Tribunal (Camera a șaptea extinsă);
- respingerea celui de al patrulea și a celui de al cincilea motiv prezentat în cauza T-469/20;
- exercitarea posibilității pe care i-o recunoaște articolul 61 primul paragraf a doua teză din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, soluționând ea însăși litigiul și declarând acțiunea în integralitatea sa ca nefondată, și
- obligarea Regatului Țărilor de Jos la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă un motiv unic, compus din două aspecte.

În decizia (¹) în discuție în primă instanță (denumită în continuare „decizia în litigiu”), Comisia a declarat o măsură compatibilă cu piața internă, fără a se pronunța în mod definitiv asupra calificării sale drept ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.

Prin intermediul primului aspect al motivului unic, Comisia susține că Tribunalul a comis o eroare de drept atunci când a considerat că ea nu poate adopta o decizie de a nu ridica obiecții în sensul articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2015/1589 (²) decât dacă s-a pronunțat mai întâi asupra calificării drept ajutor de stat a măsurii pe care o examinează. Comisia susține că diferitele metode de interpretare a dreptului Uniunii nu susțin această concluzie. Comisia susține printre altele că hotărârea atacată este contrară obiectivului urmărit de legiuitorul Uniunii de a stabili rapid dacă măsurile sunt compatibile cu piața internă. Astfel, în cazul în care Curtea ar confirma hotărârea atacată, acest lucru ar putea face ca Comisia să fie obligată să procedeze la o examinare lungă și superfluă a aspectului dacă o măsură determinată îndeplinește toate criteriile prevăzute la articolul 107 alineatul (1) TFUE, în pofida faptului că ea este în orice caz convinsă că această măsură este compatibilă cu piața internă.

Prin intermediul celui de al doilea aspect al motivului unic, Comisia susține că Tribunalul a comis o eroare de drept atunci când a considerat că decizia în litigiu încalcă principiul securității juridice. Dimpotrivă, prin adoptarea deciziei în litigiu, Comisia a consolidat securitatea juridică, declarând măsura în cauză compatibilă cu piața internă de îndată ce a ajuns la această concluzie.

(¹) Decizia C(2020) 2998 final a Comisiei din 12 mai 2020 privind ajutorul de stat SA. 54537 (2020/NN) – Țările de Jos, Interzicerea utilizării cărbunelui pentru producerea de energie electrică în Țările de Jos.

(²) Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO 2015, L 248, p. 9).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 3 februarie 2023 –
WY/Laudamotion GmbH, Ryanair DAC**

(Cauza C-54/23, Laudamotion și Ryanair)

(2023/C 173/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamant: WY

Pârâte: Laudamotion GmbH, Ryanair DAC

Întrebările preliminare

- 1) Un drept la compensație pentru o întârziere de cel puțin trei ore a zborului, în sensul articolelor 5, 6 și 7 din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 (¹), este în general exclus atunci când, în caz de întârziere prelungită iminentă, pasagerul utilizează un zbor de înlocuire rezervat de el însuși, ajungând astfel la destinația finală cu o întârziere de mai puțin de trei ore sau, în această situație, un drept la compensație poate fi, în orice caz, luat în considerare dacă înainte de momentul-limită la care pasagerul trebuie să se prezinte la înregistrare există deja indicii suficient de sigure că la destinația finală va exista o întârziere de cel puțin trei ore?
- 2) În cazul în care la prima întrebare trebuie să se răspundă în acest din urmă sens: în situația menționată, dreptul la compensație pentru o întârziere de cel puțin trei ore a zborului, în sensul articolelor 5, 6 și 7 din Regulamentul (CE) nr. 261/2004, presupune ca pasagerul să se prezinte la timp pentru înregistrare în sensul articolului 3 alineatul (2) litera (a) din regulament?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO 2004, L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218, rectificare în JO 2016, L 94, p. 17).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Nejvyšší správní soud (Republica Cehă) la 2 februarie
2023 – JH/Policejní prezidium**

(Cauza C-57/23, Policejní prezidium)

(2023/C 173/22)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší správní soud

Părțile din procedura principală

Reclamant: JH

Pârât: Policejní prezidium

Întrebările preliminare

- (1) Ce grad de distincție între diferitele persoane vizate este impus de articolul 4 alineatul (1) litera (c) sau de articolul 6 coroborat cu articolul 10 din Directiva 2016/680 ⁽¹⁾? Este compatibil cu imperativul de a reduce la minimum prelucrarea datelor cu caracter personal, precum și cu obligația de a face distincție între diferitele categorii de persoane vizate, ca legislația națională să permită colectarea de date genetice de la toate persoanele suspectate sau acuzate de comiterea cu intenție a unei infracțiuni?
- (2) Este compatibilă cu articolul 4 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2016/680 situația în care, pentru scopul general de prevenire sau de detectare a infracțiunilor, necesitatea de a stoca în continuare un profil ADN este evaluată de către autoritățile polițienești pe baza reglementărilor lor interne, ceea ce, în practică, înseamnă adesea stocarea datelor cu caracter personal sensibile pentru o perioadă de timp nedeterminată, fără a se preciza o perioadă maximă de stocare a acestor date cu caracter personal? În cazul în care această situație nu este conformă cu dispoziția respectivă, pe baza căror criterii, dacă există, ar trebui să se evalueze proporționalitatea în ceea ce privește durata de stocare a datelor cu caracter personal colectate și stocate în acest scop?
- (3) Care este cadrul minim al condițiilor de fond sau de procedură pentru colectarea, stocarea și ștergerea datelor cu caracter personal sensibile, în sensul articolului 10 din Directiva 2016/680, care trebuie să fie reglementat prin „dispoziții de aplicare generală” din legislația unui stat membru? Poate fi considerată, la rândul său, jurisprudența instanțelor ca fiind „drept intern” în sensul articolului 8 alineatul (2) coroborat cu articolul 10 din Directiva 2016/680?

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO 2016, L 119, p. 89)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona (Spania) la 6 februarie 2023 – Pedro Francisco/Subdelegación del Gobierno en Barcelona

(Cauza C-62/23, Pedro Francisco)

(2023/C 173/23)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado Contencioso-Administrativo nº 5 de Barcelona

Părțile din procedura principală

Reclamant: Pedro Francisco

Pârâtă: Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 27 din Directiva 2004/38/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că un proces-verbal al poliției poate constitui temeiul sau motivul conduitei persoanei în cauză, atunci când se apreciază dacă există o amenințare reală, în condițiile în care scopul procesului penal este de a dovedi realitatea acesteia?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, trebuie să se interpreteze, în lumina articolului 27 din Directiva 2004/38, că autoritatea guvernamentală trebuie să facă o trimitere expresă și detaliată la faptele pe care se întemeiază și la procedurile judiciare care au fost inițiate, precum și la stadiul acestora, pentru a dovedi că nu este vorba despre simple prezumții inițiale?

⁽¹⁾ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO 2004, L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado Contencioso-Administrativo n° 5 de Barcelona (Spania) la 6 februarie 2023 – Sagrario și alții/Subdelegación del Gobierno en Barcelona

(Cauza C-63/23, Sagrario)

(2023/C 173/24)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado Contencioso Administrativo n° 5 de Barcelona

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Sagrario, Joaquín, Prudencio

Pârâtă: Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 15 alineatul (3) *in fine* și articolul 17 din [Directiva 2003/86] ⁽¹⁾, atunci când se referă la „situații deosebit de dificile”, trebuie să includă în mod automat toate situațiile în care este afectat un minor și/sau situațiile similare cu cele prevăzute la articolul 15?
- 2) Este compatibilă cu articolul 15 alineatul (3) *in fine* și cu articolul 17 din directivă o normă națională care nu prevede acordarea unui permis de ședere autonom care să garanteze că membrii familiei reîntregite nu rămân într-o situație de neregularitate administrativă în cazul unor circumstanțe deosebit de dificile?
- 3) Articolul 15 alineatul (3) *in fine* și articolul 17 din directivă permit o interpretare potrivit căreia dreptul la un permis de ședere autonom se acordă atunci când familia reîntregită își pierde autorizația de ședere din motive independente de voința sa?
- 4) O normă națională care nu prevede, înainte de a refuza reînnoirea permisului de ședere al membrilor familiei reîntregite, evaluarea necesară și obligatorie a situațiilor prevăzute la articolul 17 din directivă, este compatibilă cu articolul 15 alineatul (3) și cu articolul 17 din aceasta?
- 5) Este conformă cu articolul 15 alineatul (3) și cu articolul 17 din directivă, cu articolul 6 alineatul (1) și cu articolul 8 alineatele (1) și (2) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, precum și cu articolele 47, 24, 7 și cu articolul 33 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene o normă națională care nu prevede, în cazul în care persoanei pentru care se solicită reîntregirea i s-a refuzat autorizarea șederii sau reînnoirea dreptului de ședere, o procedură specifică de audiere a minorilor ca procedură prealabilă refuzului de autorizare a șederii sau de reînnoire a dreptului de ședere în calitate de persoană care reîntregește familia?
- 6) Este conformă cu articolul 15 alineatul (3) și cu articolul 17 din directivă, cu articolul 6 alineatul (1) și cu articolul 8 alineatele (1) și (2) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, precum și cu articolele 47, 24 și 7 și cu articolul 33 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene o normă națională care nu prevede, în cazul în care susținătorului reîntregirii i s-a refuzat autorizarea sau reînnoirea șederii, [o] procedură prealabilă refuzului autorizării șederii sau al reînnoirii șederii în calitate de soț pentru care se solicită reîntregirea familiei, în care acesta să poată invoca circumstanțele prevăzute la articolul 17 din directivă pentru a solicita o opțiune de a-și păstra dreptul de ședere în lipsa unei soluții de continuitate în raport cu situația anterioară a șederii sale?

⁽¹⁾ Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei (JO 2003, L 251, p. 12, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 164).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesarbeitsgericht (Germania) la 8 februarie 2023 – MK/K GmbH

(Cauza C-65/23, K GmbH)

(2023/C 173/25)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesarbeitsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamant: MK

Pârâtă: K GmbH

Întrebările preliminare

- 1) O dispoziție de drept național adoptată în temeiul articolului 88 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/679 ⁽¹⁾ – precum articolul 26 alineatul (4) din Legea federală privind protecția datelor (BDSG) – care prevede că prelucrarea datelor cu caracter personal, inclusiv a categoriilor speciale de date cu caracter personal ale angajaților în scopul desfășurării raportului de muncă, este autorizată pe baza acordurilor colective în conformitate cu articolul 88 alineatul (2) din Regulamentul 2016/679, trebuie interpretată în sensul că și celelalte dispoziții ale Regulamentului 2016/679 – precum articolul 5, articolul 6 alineatul (1) și articolul 9 alineatele (1) și (2) din Regulamentul 2016/679 – trebuie să fie respectate întotdeauna?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

O dispoziție de drept național adoptată în temeiul articolului 88 alineatul (1) din Regulamentul 2016/679 – precum articolul 26 alineatul (4) din BDSG – poate fi interpretată în sensul că părțile la un acord colectiv (în speță, părțile la un acord de muncă) dispun, în cadrul aprecierii necesității prelucrării datelor în sensul articolului 5, al articolului 6 alineatul (1) și al articolului 9 alineatele (1) și (2) din Regulamentul 2016/679, de o marjă de apreciere care poate fi supusă numai unui control jurisdicțional limitat?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare:

La ce anume se poate limita controlul jurisdicțional într-un astfel de caz?
- 4) Articolul 82 alineatul (1) din Regulamentul 2016/679 trebuie interpretat în sensul că persoanele au dreptul la repararea prejudiciului moral deja în cazul în care datele lor cu caracter personal au fost prelucrate contrar prevederilor Regulamentului 2016/679 sau dreptul la repararea prejudiciului moral presupune, în plus, ca persoana vizată să facă dovada că a suferit un prejudiciu moral de o anumită pondere?
- 5) Articolul 82 alineatul (1) din Regulamentul 2016/679 are un caracter de prevenție specială sau generală, iar acesta trebuie să fie luat în considerare la calcularea quantumului prejudiciului moral pe care operatorul sau persoana împuternicită de operator trebuie să îl repare în temeiul articolului 82 alineatul (1) din Regulamentul 2016/679?
- 6) La calcularea quantumului prejudiciului moral care trebuie reparat în temeiul articolului 82 alineatul (1) din Regulamentul 2016/679, trebuie să se țină seama de gravitatea culpei operatorului (sau a persoanei împuternicite de operator)? În special, lipsa culpei sau culpa minoră a operatorului (sau a persoanei împuternicite de operator) poate fi luată în considerare în apărarea sa?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO 2016, L 119, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Symvoulio tis Epikrateias (Grecia) la 7 februarie 2023 –
Elliniki Ornithologiki Etaireia, Syllogos Diktyo Oikologikon Organoseon Aigaiou, Perivallontikos
Syllogos Rethymnou, Politistikos Syllogos Thronos Kleisidiou, KX și alții/Ypourgos Esoterikon,
Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Anaptyxis kai Ependyseon, Ypourgos Perivallontos kai Energeias,
Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon**

(Cauza C-66/23)

(2023/C 173/26)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Symvoulio tis Epikrateias

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Elliniki Ornithologiki Etaireia, Syllogos Diktyo Oikologikon Organoseon Aigaiou, Perivallontikos Syllogos Rethymnou, Politistikos Syllogos Thronos Kleisidiou, KX și alții

Pârâți: Ypourgos Esoterikon, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Anaptyxis kai Ependyseon, Ypourgos Perivallontos kai Energeias, Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 4 alineatele (1) și (2) din Directiva 2009/147/CE⁽¹⁾ coroborat cu articolul 6 alineatele (2)-(4) din Directiva 92/43/CEE⁽²⁾ trebuie interpretat în sensul că se opune unor dispoziții naționale precum cele menționate [în motivare], care prevăd că măsurile speciale de protecție, conservare și restabilire a speciilor de păsări sălbatice și a habitatelor acestora din ariile de protecție specială (APS) se aplică numai „speciilor de desemnare”, și anume numai speciilor de păsări sălbatice enumerate în anexa I la Directiva 2009/147/CE și păsărilor migratoare prezente în mod regulat în fiecare APS, care, împreună cu criteriile de desemnare a APS prevăzute de legislația națională, sunt utilizate ca indicatori decisivi pentru desemnarea unui teritoriu ca APS?
- 2) Pentru a răspunde la întrebarea anterioară, prezintă relevanță faptul că aceste măsuri speciale de protecție, de conservare și de restabilire a speciilor de păsări sălbatice și a habitatelor acestora din ariile de protecție specială (APS) sunt în esență măsuri preventive de bază pentru protecția APS (denumite în continuare „măsuri de precauție”), cu aplicare orizontală, și anume pentru toate APS, și că nu au fost încă adoptate în ordinea juridică elenă planuri de gestionare pentru fiecare APS specifică, care să stabilească obiectivele și măsurile necesare pentru realizarea sau asigurarea conservării la un nivel satisfăcător a fiecărei APS și a speciilor care trăiesc în cadrul acesteia?
- 3) În scopul furnizării unui răspuns la cele două întrebări anterioare, prezintă relevanță faptul că, pe baza obligației de a efectua o evaluare a efectelor proiectelor și activităților asupra mediului în sensul Directivei 2011/92/UE⁽³⁾ și a „evaluării corespunzătoare” în temeiul articolului 6 alineatele (2)-(4) din Directiva 92/43/CEE, toate speciile enumerate în anexa I la Directiva 2009/147/CE sau păsările migratoare prezente în mod regulat în fiecare APS sunt luate în considerare în cadrul unei evaluări a efectelor fiecărui plan specific de lucrări publice sau private asupra mediului?

⁽¹⁾ Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (versiune codificată) (JO 2010, L 20, p. 7).

⁽²⁾ Directiva Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO 1992, L 206, p. 7, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 109).

⁽³⁾ Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (text codificat) (JO 2012, L 26, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Administratīvā apgabaltiesa (Letonia) la 15 februarie 2023 – Biedrība „Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija”/Valsts ieņēmumu dienests

(Cauza C-87/23, Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija)

(2023/C 173/27)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Administratīvā apgabaltiesa

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Biedrība „Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija”

Pârâtă: Valsts ieņēmumu dienests

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că o organizație fără scop lucrativ, ce are ca obiect de activitate executarea unor programe de ajutor de stat finanțate prin Fondul european de dezvoltare regională, trebuie considerată ca fiind o persoană impozabilă care desfășoară o activitate economică?
- 2) Articolul 28 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că o asociație care, în practică, nu prestează servicii de formare trebuie totuși asimilată unui prestator de servicii atunci când serviciile au fost achiziționate de la un alt operator economic pentru a executa un proiect de ajutor de stat finanțat prin Fondul european de dezvoltare regională?
- 3) În cazul în care prestatorul de servicii primește de la beneficiarul serviciului doar o contrapartidă parțială pentru serviciul prestat (30 %), iar restul valorii serviciului este achitat sub forma ajutorului de la Fondul european de sprijin regional, contrapartida impozabilă, în conformitate cu articolul 73 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, este reprezentată de suma totală pe care prestatorul o primește atât de la beneficiarul serviciului, cât și de la un terț sub forma plății ajutorului?

⁽¹⁾ JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Groß-Gerau (Germania) la 23 februarie 2023 – PU/SmartSport Reisen GmbH

(Cauza C-108/23, SmartSport Reisen)

(2023/C 173/28)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Groß-Gerau

Părțile din procedura principală

Reclamantă: PU

Pârâtă: SmartSport Reisen GmbH

Întrebările preliminare

Articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că, pe lângă norma privind competența internațională, această dispoziție stabilește și o normă privind competența teritorială a instanțelor naționale în materie de contracte de călătorie, care trebuie respectată de instanța sesizată atunci când atât consumatorul, în calitate de călător, cât și cocontractantul său, operatorul de turism, sunt stabiliți în același stat membru, dar destinația turistică nu se află în acest stat membru, ci în străinătate, consumatorul putând, prin urmare, formula pretenții contractuale împotriva operatorului de turism la instanța de la domiciliul său, în completarea normelor naționale?

⁽¹⁾ JO 2012, L 351, p. 1.

Recurs introdus la 22 februarie 2023 de Autoridad Portuaria de Bilbao împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 14 decembrie 2022 în cauza T-126/20, Autoridad Portuaria de Bilbao/Comisia

(Cauza C-110/23 P)

(2023/C 173/29)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Autoridad Portuaria de Bilbao (reprezentanți: D. Sarmiento Ramírez-Escudero și X. Codina García-Andrade, abogados)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

- anularea Hotărârii Tribunalului, pentru motivele prezentate în cele trei motive de recurs și declararea faptului că hotărârea este afectată de o eroare de drept;
- soluționarea cauzei pe fond, în conformitate cu articolul 61 din statut și cu articolul 170 din Regulamentul de procedură, declarând că acțiunea de anulare a deciziilor atacate cu recurs în fața Tribunalului, prezentată în primă instanță de Autoridad Portuaria de Bilbao, trebuie să fie admisă;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Autoridad Portuaria de Bilbao atât în primă instanță, cât și în prezenta procedură în fața Curții.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv de recurs:

Hotărârea Tribunalului este afectată de o eroare de drept, întemeiată pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât a admis că Comisia a concluzionat că Exención Fiscal de Bizkaia (scutirea fiscală acordată Bizkaia) este un avantaj fără a-l analiza ca pe un ansamblu complex.

În susținerea primului motiv, recurenta afirmă că raționamentul urmat de Tribunal pentru a concluziona în sensul lipsei unei măsuri cu caracter complex se întemeiază pe motive pur formale care se îndepărtează de analiza materială impusă de jurisprudența Curții.

Al doilea motiv de recurs:

Hotărârea este afectată de o eroare de drept, întemeiată pe încălcarea de către Tribunal a articolului 107 TFUE, a Regulamentului 2015/1589 ⁽¹⁾ și a jurisprudenței care le interpretează, coroborate cu articolul 4 alineatul (3) TUE, cu articolul 296 TFUE și cu articolul 41 din cartă, întrucât a considerat că Comisia nu trebuie să efectueze o analiză completă a datelor disponibile atunci când este de notorietate că există un singur beneficiar al schemei de ajutor.

În susținerea celui de al doilea motiv, se afirmă că existența unei singure entități care beneficiază de Exención Fiscal de Bizkaia (Autoridad Portuaria de Bilbao) este un fapt notoriu prevăzut de ordinea juridică spaniolă. În acest caz, deși măsura poate fi calificată drept „schemă de ajutor” în sensul Regulamentului 2015/1589, Comisia trebuie să efectueze o analiză completă a datelor disponibile. Situația se prezintă astfel în conformitate cu finalitatea originală a jurisprudenței, care permite Comisiei să nu efectueze o asemenea analiză, interpretată în lumina articolului 4 alineatul (3) TUE, a articolului 296 TFUE și a articolului 41 din cartă.

Al treilea motiv de recurs:

Hotărârea este afectată de o eroare de drept, întemeiată pe încălcarea de către Tribunal a articolului 108 TFUE și a Regulamentului nr. 2015/1589, în lumina articolului 4 alineatul (3) TUE, întrucât acesta a considerat că, în cadrul unei proceduri de cooperare, obligațiile Comisiei sunt mai reduse decât cele care îi revin în cadrul unei proceduri de investigație.

În susținerea celui de al treilea motiv, recurenta afirmă că Hotărârea Tribunalului, fără a justifica în vreun fel acest lucru, afirmă că, în cadrul unei proceduri de cooperare, dintre cele prevăzute la articolul 21 din Regulamentul 2015/1589, statul membru dispune de mai puține garanții decât într-o procedură de investigație. În cadrul acestui motiv, recurenta susține că atât modul de redactare a articolelor 21-23 din Regulamentul 2015/1589, cât și legătura strânsă dintre articolul 108 TFUE, care se află la originea procedurii de cooperare prevăzute de Regulamentul 2015/1589, și principiul cooperării loiale prevăzut la articolul 4 alineatul (3) TUE, conduc la concluzia că Comisia trebuie să analizeze informațiile furnizate de statul membru.

(¹) Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene – JO 2015, L 248, p. 9.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Vilniaus apygardos administracinis teismas (Lituania) la
28 februarie 2023 – Virgilijus Valančius/Lietuvos Respublikos vyriausybė**

(Cauza C-119/23, Valančius)

(2023/C 173/30)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Părțile din procedura principală

Reclamant: Virgilijus Valančius

Pârât: Lietuvos Respublikos vyriausybė

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 254 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care prevede că membrii Tribunalului Uniunii Europene sunt aleși dintre personalitățile „care oferă depline garanții de independență și care au capacitatea cerută pentru exercitarea unor înalte funcții jurisdicționale”, coroborat cu articolul 19 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană, impune ca selecția într-un stat membru al Uniunii Europene a unui candidat în vederea numirii ca judecător al Tribunalului Uniunii Europene să se bazeze exclusiv pe capacitatea profesională?
- 2) O practică națională precum cea în discuție în speță, potrivit căreia, pentru a asigura transparența selecției unui anumit candidat, guvernul unui stat membru însărcinat cu propunerea unui candidat în vederea numirii în funcția de judecător al Tribunalului Uniunii Europene instituie un grup de experți independenți pentru evaluarea candidaților, care, după interviuarea tuturor candidaților, întocmește o listă de candidați clasati pe baza unor criterii de selecție clare și obiective stabilite dinainte și prezintă guvernului, în conformitate cu condițiile anunțate în prealabil, candidatul care s-a clasat pe primul loc pe baza capacității și a competențelor sale profesionale, dar guvernul propune numirea în calitate de judecător al Uniunii Europene a unui alt candidat decât candidatul clasat pe primul loc pe listă, este compatibilă cu cerința ca judecătorul să prezinte toate garanțiile de independență și să întrunească celelalte condiții de exercitare a funcției jurisdicționale prevăzute la articolul 254 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene coroborat cu articolul 19 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană, ținând seama de faptul că un judecător, posibil numit în mod nelegal, ar putea influența deciziile Tribunalului Uniunii Europene?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven administrativen sad (Bulgaria) la 1 martie 2023 – Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite/Legafact EOOD

(Cauza C-122/23, Legafact)

(2023/C 173/31)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven administrativen sad

Părțile din procedura principală

Recurent: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Intimată: Legafact EOOD

Întrebările preliminare

- 1) O reglementare națională care prevede un tratament diferit al persoanelor impozabile în ceea ce privește acordarea scutirii în conformitate cu capitolul 1 din titlul XII din Directiva 2006/112 a Consiliului privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată⁽¹⁾ în funcție de rapiditatea cu care se atinge plafonul de venituri de la care există obligația de înregistrare în scopuri de TVA este contrară principiilor sistemului comun al taxei pe valoarea adăugată al Uniunii Europene?
- 2) Directiva 2006/112 a Consiliului se opune unei reglementări naționale potrivit căreia scutirea unei livrări în temeiul capitolului 1 din titlul XII din această directivă depinde de îndeplinirea în termenul prevăzut a obligației furnizorului de a solicita înregistrarea în scopuri de TVA?
- 3) Care sunt criteriile care rezultă din interpretarea Directivei TVA pe baza cărora se apreciază dacă reglementarea națională menționată, care prevede nașterea unei datorii fiscale în cazul prezentării cu întârziere a cererii de înregistrare obligatorie în scopuri de TVA, are caracter de sancțiune?

⁽¹⁾ JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Düsseldorf (Germania) la 3 martie 2023 – Müller Reisen GmbH/Stadt Olsberg

(Cauza C-128/23, Müller Reisen)

(2023/C 173/32)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă în fața Vergabekammer Westfalen și a instanței de trimitere: Müller Reisen GmbH

Pârât în fața Vergabekammer Westfalen și a instanței de trimitere: Stadt Olsberg

Intervenientă: Tuschen Transporte

Întrebarea preliminară

Articolul 32 alineatul (2) litera (c) din Directiva 2014/24 ⁽¹⁾, raportat la articolul 14 TFUE, trebuie interpretat în sensul restrâns că un contract de achiziții publice pentru prestarea de servicii de interes general poate fi acordat, în caz de extremă urgență, printr-o procedură de negociere fără publicare prealabilă și atunci când evenimentul este previzibil pentru autoritatea contractantă, iar situațiile invocate pentru a justifica extrema urgență sunt atribuibile acesteia?

(¹) Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO 2014, L 94, p. 65).

Acțiune introdusă la 17 martie 2023 – Comisia Europeană/Republica Bulgaria

(Cauza C-165/23)

(2023/C 173/33)

Limba de procedură: bulgara

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: Gr. Koleva și S. Hermes, agenți)

Pârâtă: Republica Bulgaria

Motivele și principalele argumente

Prezenta cauză privește neîndeplinirea de către Republica Bulgaria a obligațiilor care îi revin potrivit articolului 13 alineatele (2) și (5) și articolului 14 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 1143/2014 ⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2014 privind prevenirea și gestionarea introducerii și răspândirii speciilor alogene invazive (denumit în continuare „regulamentul”).

Potrivit articolului 14 alineatul (1) din regulamentul, Republica Bulgaria trebuia ca până la 13 ianuarie 2018 să instituie sau să includă în sistemul lor existent un sistem de supraveghere a speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune care să colecteze și să înregistreze date privind apariția în mediu a speciilor alogene invazive prin sondaj, monitorizare sau alte proceduri pentru a preveni răspândirea speciilor alogene invazive în Uniune. Sistemul de supraveghere trebuie să răspundă cerințelor prevăzute la articolul 14 alineatul (2) din regulamentul.

Potrivit articolului 13 alineatele (2) și (5) din regulamentul, Republica Bulgaria trebuia ca până la 13 iulie 2019 să stabilească și să pună în aplicare un plan unic de acțiune sau un set de planuri de acțiune și să îl transmită Comisiei fără întârziere.

Republica Bulgaria nu a îndeplinit obligațiile sus-menționate.

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, întrucât nu a instituit (sau nu a inclus în sistemul său existent) un sistem de supraveghere a speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune, care să includă și toate informațiile enumerate la articolul 14 alineatul (2), Republica Bulgaria nu și-a îndeplinit obligațiile potrivit articolului 14 alineatele (1) și (2) din Regulamentul 1143/2014;
- constatarea faptului că, întrucât nu a stabilit și nu a pus în aplicare un plan unic de acțiune sau un set de planuri de acțiune și nu l-a transmis Comisiei fără întârziere, Republica Bulgaria și-a încălcat obligațiile potrivit articolului 13 alineatele (2) și (5) din Regulamentul 1143/2014;

— obligarea Republica Bulgaria la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO 2014, L 317, p. 35.

Acțiune introdusă la 17 martie 2023 – Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-167/23)

(2023/C 173/34)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Bouchagiar și C. Hermes)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

— constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor măsurilor necesare privind punerea în aplicare a unui sistem de supraveghere a speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune, precum și privind adoptarea, punerea în aplicare și transmiterea unor planuri de acțiune pentru abordarea căilor prioritare în ceea ce privește introducerea și răspândirea neintenționată a speciilor alogene invazive, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 14 alineatele (1) și (2), precum și al articolul 13 alineatele (2) și (5) din Regulamentul (UE) nr. 1143/2014 (¹) și al Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene;

— obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia Europeană consideră că Republica Elenă nu a instituit încă (și nici nu a încorporat în sistemul său existent) un sistem de supraveghere a speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune, astfel cum se prevede la articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1143/2014. În lipsa unui sistem de supraveghere, Republica Elenă nu a respectat nici cerințele esențiale pe care acest sistem de supraveghere trebuie să le îndeplinească în temeiul articolul 14 alineatul (2) din regulamentul menționat.

În plus, Comisia Europeană consideră că Republica Elenă nu a elaborat și nici nu a pus în aplicare un plan de acțiune sau o serie de planuri de acțiune și că nu le-a transmis fără întârziere Comisiei. Prin urmare, Grecia nu a respectat articolul 13 alineatul (2) și alineatul (5) din regulamentul respectiv.

Din aceste motive, Republica Elenă a încălcat articolul 14 alineatele (1) și (2), precum și articolul 13 alineatele (2) și (5) din Regulamentul (UE) nr. 1143/2014 și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(¹) Regulamentul (UE) nr. 1143/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2014 privind prevenirea și gestionarea introducerii și răspândirii speciilor alogene invazive (JO 2014, L 317, p. 35).

Acțiune introdusă la 21 martie 2023 – Comisia Europeană/Irlanda

(Cauza C-172/23)

(2023/C 173/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Hermes și E. Sanfrutos Cano, agenți)

Pârâtă: Irlanda

Reclamanta solicită Curții:

- constatarea faptului că Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 13 alineatele (2) și (5) din Regulamentul (EU) nr. 1143/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2014 privind prevenirea și gestionarea introducerii și răspândirii speciilor alogene invazive ⁽¹⁾, întrucât nu a elaborat și nu a aplicat planuri de acțiune pentru toate căile de introducere prioritare identificate și nu le-a transmis fără întârziere Comisiei;
- obligarea Irlandei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În conformitate cu articolul 13 alineatele (2) și (5) din Regulamentul 1143/2014, Irlanda a avut la dispoziție trei ani de la adoptarea listei Uniunii pentru a elabora, a aplica și a transmite Comisiei planuri de acțiune pentru abordarea căilor prioritare de introducere și răspândire neintenționată a speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune identificate în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul 1143/2014. Comisia a adoptat lista Uniunii menționată la articolul 13 din Regulamentul 1143/2014 la 13 iulie 2016, astfel încât termenul de trei ani a expirat la data de 13 iulie 2019.

Irlanda a identificat trei căi de introducere prioritare (pescuitul cu undița, navigația de agrement și transportul de materiale provenind din habitate) în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) din regulament.

Cu toate acestea, Irlanda a elaborat și a transmis Comisiei planuri de acțiune doar pentru două dintre cele trei căi de introducere prioritare identificate.

⁽¹⁾ JO 2014, L 317, p. 35.

Acțiune introdusă la 21 martie 2023 – Comisia Europeană/Republica Elenă**(Cauza C-180/23)**

(2023/C 173/36)

*Limba de procedură: greaca***Părțile**

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Triantafyllou și P. Messina, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Curții:

- constatarea faptului că, întrucât nu a încheiat și nu a publicat acordul de natură contractuală dintre autoritățile elene și OSE, administratorul grec al infrastructurilor, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 30 alineatele (2) și (6) din Directiva 2012/34 ⁽¹⁾ coroborat cu anexa V la aceasta;
- obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Republica Elenă nu a încheiat acordul prevăzut la articolul 30 din Directiva 2012/34 privind infrastructura feroviară cu administratorul infrastructurii (OSE). În orice caz, acordul ar fi trebuit încheiat deja înainte de 16 iunie 2015 (articolul 64 din directivă) și ar fi trebuit să includă toate elementele prevăzute în anexa V.

⁽¹⁾ Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind instituirea spațiului feroviar unic european (reformare) (JO 2012, L 343, p. 32).

Acțiune introdusă la 21 martie 2023 – Comisia Europeană/Republica Malta**(Cauza C-181/23)**

(2023/C 173/37)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamantă:* Comisia Europeană (reprezentați: C. Ladenburger, E. Montaguti, J. Tomkin, agenți)*Pârâtă:* Republica Malta**Reclamanta solicită Curții:**

- constatarea faptului că, prin înființarea și aplicarea unui program instituționalizat, precum „Maltese Citizenship by Naturalisation for Exceptional Services by Direct Investment” (Cetățenia malteză prin naturalizare pentru servicii excepționale prin investiții directe), în temeiul articolului 10 alineatul (9) din Maltese Citizenship Act (Legea privind cetățenia malteză), astfel cum a fost modificată prin Maltese Citizenship (Amendment No. 2) Act, 2020 (Legea din anul 2020 privind amendamentul nr. 2 la Legea privind cetățenia malteză) și prin Granting of citizenship for Exceptional Services Regulations, 2020 (Regulamentul din anul 2020 privind acordarea cetățeniei pentru servicii excepționale), care oferă naturalizarea în lipsa unei legături reale a solicitanților cu țara, în schimbul unor plăți sau al unor investiții predeterminate, Republica Malta nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 20 TFUE și al articolului 4 alineatul (3) TUE;
- obligarea Republicii Malta la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

În urma unei modificări a Maltese Citizenship Act (Legea privind cetățenia malteză) în noiembrie 2013, Malta a introdus în anul 2014 primul său program de dobândire a cetățeniei prin investiții.

Sistemul din anul 2014 a fost înlocuit ulterior, în anul 2020, cu programul intitulat „Maltese Citizenship by Naturalisation for Exceptional Services by Direct Investment” (Cetățenia malteză prin naturalizare pentru servicii excepționale prin investiții directe). Noul sistem a fost instituit prin Maltese Citizenship (Amendment No. 2) Act, 2020 (Legea din anul 2020 privind amendamentul nr. 2 la Legea malteză privind cetățenia) din 2020 și prin Granting of citizenship for Exceptional Services Regulations, 2020 (Regulamentul din anul 2020 privind acordarea cetățeniei pentru servicii excepționale).

Dreptul Uniunii se opune unor programe naționale de dobândire a cetățeniei care permit acordarea sistematică a cetățeniei unui stat membru în schimbul unor plăți sau al unor investiții prestabilite, fără cerința unei legături efective între stat și persoanele în cauză.

Comisia consideră că programul din 2020 privind cetățenia malteză prin naturalizare pentru servicii excepționale prin investiții directe este un astfel de program nelegal de dobândire a cetățeniei prin investiții. Prin înființarea și menținerea unui asemenea program, Malta compromite și subminează esența și integritatea cetățeniei Uniunii, încălcând astfel articolul 20 TFUE și principiul cooperării loiale consacrat la articolul 4 alineatul (3) TUE.

Acțiune introdusă la 24 martie 2023 – Comisia Europeană/Republica Portugheză**(Cauza C-191/23)**

(2023/C 173/38)

*Limba de procedură: portugheza***Părțile***Reclamantă:* Comisia Europeană (reprezentați: C. Hermes și L. Santiago de Albuquerque, agenți)*Pârâtă:* Republica Portugheză

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Curții:

- 1) să declare că Republica Portugheză și-a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul articolului 13 alineatele (2) și (5) din Regulamentul (UE) nr. 1143/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2014 privind prevenirea și gestionarea introducerii și răspândirii speciilor alogene invazive ⁽¹⁾, prin faptul că nu a stabilit și nu a pus în aplicare planuri de acțiune care să îndeplinească cerințele specificate la articolul 13 din regulamentul menționat și nu le-a transmis Comisiei fără întârziere;
- 2) obligarea Republicii Portugheze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Potrivit articolului 13 alineatele (2) și (5) din Regulamentul nr. 1143/2014, Republica Portugheză a avut la dispoziție un termen de trei ani de la adoptarea listei speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune („lista Uniunii”) pentru a stabili, a pune în aplicare și a transmite Comisiei un set de planuri de acțiune menite să abordeze căile prioritare de introducere și de răspândire neintenționate ale acestor specii pe teritoriul său și în apele sale marine.

Republica Portugheză a identificat 11 căi prioritare, care fac obiectul a șapte proiecte de planuri de acțiune.

Republica Portugheză nu a precizat însă la ce dată se preconizează că vor fi finalizate și aprobate aceste planuri și nici nu le-a transmis Comisiei.

⁽¹⁾ JO 2014, L 317, p. 35.

Acțiune introdusă la 24 martie 2023 – Comisia Europeană/Republica Letonia

(Cauza C-192/23)

(2023/C 173/39)

Limba de procedură: letona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: C. Hermes și I. Naglis, agenți)

Pârâtă: Republica Letonia

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Curții:

- să declare că Republica Letonia și-a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul articolului 13 alineatele (2) și (5) din Regulamentul (UE) nr. 1143/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2014 privind prevenirea și gestionarea introducerii și răspândirii speciilor alogene invazive ⁽¹⁾, prin faptul că nu a stabilit și nu a pus în aplicare planuri de acțiune pentru toate căile de introducere prioritare identificate, precum și prin faptul că nu le-a transmis Comisiei fără întârziere;
- obligarea Republicii Letonia la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Potrivit articolului 13 alineatele (2) și (5) din Regulamentul nr. 1143/2014, Republica Letonia a avut la dispoziție un termen de trei ani de la adoptarea listei Uniunii pentru a stabili, a pune în aplicare și a transmite Comisiei un set de planuri de acțiune menite să abordeze căile prioritare de introducere și de răspândire neintenționate ale speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune identificate în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1143/2014. Comisia a adoptat lista menționată la articolul 13 din Regulamentul nr. 1143/2014 la 13 iulie 2016, astfel încât termenul de trei ani a expirat la 13 iulie 2019.

În conformitate cu articolul 13 alineatul (1) din regulamentul menționat, Letonia a identificat cel puțin cinci căi prioritare (horticultura, introducerea secundară și acvariile, pentru plante, și introducerea secundară și evadarea din spații izolate, pentru animale).

Cu toate acestea, Republica Letonia a stabilit și a transmis Comisiei un plan de acțiune doar pentru una dintre căile prioritare identificate.

(¹) JO 2014, L 317, p. 35.

Acțiune introdusă la 24 martie 2023 – Comisia Europeană/Republica Italiană

(Cauza C-193/23)

(2023/C 173/40)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Hermes și G. Gattinara, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

Comisia solicită Curții:

- constatarea faptului că, întrucât nu a stabilit și nu a pus în aplicare un plan unic sau un set de planuri de acțiune pentru abordarea căilor de introducere prioritare a speciilor alogene invazive și nu l-a transmis sau nu le-a transmis fără întârziere Comisiei, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 13 alineatele (2) și (5) din Regulamentul (UE) nr. 1143/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2014 privind prevenirea și gestionarea introducerii și răspândirii speciilor alogene invazive (¹);
- obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Printr-un unic motiv de recurs, Comisia susține că, întrucât nu a stabilit și nu a pus în aplicare un plan unic sau un set de planuri de acțiune pentru abordarea căilor de introducere prioritare a speciilor alogene invazive și nu l-a transmis sau nu le-a transmis fără întârziere Comisiei, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 13 alineatele (2) și (5) din Regulamentul (UE) nr. 1143/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2014 privind prevenirea și gestionarea introducerii și răspândirii speciilor alogene invazive.

În special, la data de expirare a termenului indicat în avizul motivat, respectiv 9 aprilie 2022, pârâta nici nu stabilise și nici nu pusese în aplicare un plan unic sau un set de planuri de acțiune pentru abordarea căilor de introducere prioritare a speciilor alogene invazive în sensul articolului 13 alineatul (2) din regulamentul și nici nu comunicase fără întârziere planul respectiv sau setul de planuri respectiv în temeiul articolului 13 alineatul (5) din regulamentul.

(¹) JO 2014, L 317, p. 35.

TRIBUNALUL

Acțiune introdusă la 20 februarie 2023 – ABLV Bank/BCE

(Cauza T-100/23)

(2023/C 173/41)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: ABLV Bank AS (Riga, Letonia) (reprezentant: O. Behrends, avocat)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei BCE din 8 decembrie 2022 în ceea ce o privește pe reclamantă, prin care BCE a respins cererea de acces a acesteia la documentele BCE în temeiul normelor care reglementează accesul public la documente;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că lista documentelor furnizată de pârâtă în decizia atacată era vădit incompletă.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că BCE a trimis în mod nelegal reclamanta la site-ul internet al autorităților unei țări terțe, în loc să divulge documentul relevant deținut de ea însăși.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că pârâta a refuzat în mod nelegal accesul la șapte documente.
  - Reclamanta susține că pârâta nu a furnizat motive specifice pentru respingerea cererii de acces pentru fiecare document, că a interpretat și a aplicat în mod eronat noțiunea de „informații protejate ca atare în temeiul dreptului Uniunii”, în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) litera (c) din Decizia Băncii Centrale Europene din 4 martie 2004 privind accesul public la documentele Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾, că BCE a interpretat și a aplicat în mod eronat excepția privind interesul comercial prevăzută la articolul 4 alineatul (2) prima liniuță din decizia menționată a BCE, că BCE nu a ținut seama de interesul public pentru divulgare și că BCE s-a bazat în mod eronat, fără o motivare suficientă în acest sens, pe protecția documentelor destinate uzului intern sau a consultărilor preliminare cu autoritățile naționale relevante, în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din decizia BCE menționată.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că BCE nu a acordat acces la dosar.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că pârâta a întrerupt, în mod nelegal și fără temei juridic, prelucrarea unei părți a cererii de acces.

⁽¹⁾ Decizia 2004/258/CE (BCE/2004/3) (JO 2004, L 80, p. 42, Ediție specială, 10/vol. 5, p. 229).

Acțiune introdusă la 27 februarie 2023 – Kargins/Comisia**(Cauza T-110/23)**

(2023/C 173/42)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamant:* Rems Kargins (Riga, Letonia) (reprezentant: O. Behrends, avocat)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei din 12 decembrie 2022, primită de reclamant la 16 decembrie 2022, prin care aceasta a respins cererea reclamantului de acces la documente în temeiul normelor care reglementează accesul public la documente;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că lista documentelor furnizată de pârâtă în decizia atacată este vădit incompletă.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că pârâta a ocultat în mod nelegal părți importante din documente.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că pârâta a refuzat în mod nelegal accesul la 14 documente bazându-se pe o interpretare și o aplicare eronată a articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ în ceea ce privește posibila încălcare a procedurilor judiciare.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe faptul că poziția pârâtei cu privire la un eventual interes public superior este afectată de mai multe vicii, cum ar fi faptul că pârâta nu a menționat nicio atingere care ar fi adusă prin divulgare, că aceasta nu a examinat impactul politic și economic al prezentei cauze și că nu a luat în considerare interesul public, întrucât a făcut în cunoștință de cauză distincția între o scrisoare legitimă *amicus curiae* și o ingerință nelegală a Comisiei în administrarea justiției într-un stat membru, și a indicat instanței de apel consecințele negative pe care le-ar suporta statul membru în cauză, ca urmare a unei măsuri contrare adoptate de Comisie dacă decizia în prima instanță nu ar fi anulată.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că pârâta nu a acordat reclamantei acces la dosar.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că, prin adoptarea deciziei atacate în privința reclamantului la aproape un an de la trimiterea cererii de confirmare, încălcarea termenului prevăzut la articolul 8 alineatul (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 a fost atât de vădită, încât constituie un refuz de acces la momentul relevant.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei.

Acțiune introdusă la 2 martie 2023 – Debreceni Egyetem/Consiliul**(Cauza T-115/23)**

(2023/C 173/43)

*Limba de procedură: maghiara***Părțile***Reclamantă:* Debreceni Egyetem (Debrecen, Ungaria) (reprezentați: J. Rausch și Á. Papp, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea, în temeiul articolului 263 TFUE, cu efect *ex tunc*, adică retroactiv de la data adoptării sale, a articolului 2 alineatul (2) din Decizia de punere în aplicare (UE) 2022/2506 a Consiliului din 15 decembrie 2022 privind măsurile de protecție a bugetului Uniunii împotriva încălcărilor principiilor statului de drept în Ungaria ⁽¹⁾ și
- obligarea pârâtului la plata către reclamantă a tuturor cheltuielilor de judecată efectuate de aceasta în cadrul prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă nouăsprezece motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 TUE

- Încălcarea adusă statului de drept și justiției: instituțiile de învățământ superior deținute de o fiducie (un trust) de interes public nu au participat la procedura care a precedat adoptarea deciziei de punere în aplicare și sunt sancționate ca urmare a unor acte juridice care au fost adoptate de legiutorul maghiar.
- Încălcarea securității juridice și a clarității normelor: categoria de persoane față de care s-a constatat un conflict de interese, adică categoria „înalților responsabili politici”, nu corespunde unei noțiuni precise, generând astfel interpretări arbitrare și o aplicare a dreptului care poate da naștere unor abuzuri.
- Încălcarea egalității și nediscriminării: decizia de punere în aplicare este discriminatorie față de instituțiile de învățământ superior deținute de o fiducie (un trust) de interes public, în raport cu cele care sunt agreate conform unui alt model.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 TUE

- Încălcarea interdicției de a priva statele membre de competențele lor: învățământul și cercetarea științifică și, în consecință, sarcina de a asigura funcționarea instituțiilor de învățământ superior și de a defini cadrul acestei funcționări țin de competența exclusivă a statelor membre, de care Ungaria este privată ca urmare a deciziei de punere în aplicare, întrucât aceasta intervine direct în funcționarea instituțiilor de învățământ superior maghiar.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 5 TUE

- Încălcarea subsidiarității: decizia permite aplicarea în mod direct a unor sancțiuni pecuniare unor entități juridice distincte de destinatarul acesteia, fără a se fi verificat măcar în prealabil dacă Ungaria nu era capabilă să asigure în mod suficient protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene.
- Încălcarea proporționalității: suspendarea plăților este o măsură de retorsiune financiară atât de gravă încât aplicarea ei ar fi justificată doar în caz de încălcare flagrantă și imediată a unor drepturi; de asemenea, era produce efecte pe termen lung.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 7 TUE

- Lipsa unei analize a incidențelor măsurii: nu s-a ținut cont de consecințele eventuale asupra drepturilor și obligațiilor persoanelor fizice și juridice.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 9 TUE

- Încălcarea egalității cetățenilor Uniunii: persoanele prejudiciate de măsură sunt profesori, cercetători și studenți care au prezentat propuneri de proiecte și a căror activitate de studiu sau de învățământ și de cercetare este împiedicată ca urmare a suspendării plăților aferente.

6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 11 TUE
  - Nu a existat o consultare prealabilă cu instituțiile de învățământ superior deținute de o fiducie (un trust) de interes public, nici cu studenții, profesorii, cercetătorii sau partenerii lor.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 TFUE
  - Tratatul FUE nu a atribuit Uniunii, în domeniul politicii în materie de învățământ și de cercetare științifică, competențele care sunt exercitate în decizia de punere în aplicare.
8. Al optulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 9 TFUE
  - Decizia de punere în aplicare nu contribuie la un nivel ridicat de educație și de formare, ci, dimpotrivă, are efecte negative, pe termen lung, în materie de învățământ, de cercetare și de formare pentru studenții, profesorii și cercetătorii instituțiilor de învățământ superior maghiare deținute de o fiducie (un trust).
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 56 TFUE
  - Decizia de punere în aplicare restrânge drepturile cetățenilor Uniunii ce nu sunt cetățeni maghiari (studenți, profesori, cercetători) care își desfășoară activitatea în cadrul unor instituții de învățământ superior deținute de o fiducie (un trust) de interes public.
10. Al zecelea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 67 TFUE
  - Prin suspendarea finanțărilor, decizia de punere în aplicare face imposibilă funcționarea instituțiilor de învățământ superior deținute de o fiducie (un trust) de interes public și atacă astfel în mod indirect sistemul juridic autonom (diferit) și tradițiile juridice din Ungaria.
11. Al unsprezecelea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 120 TFUE
  - Efectele discriminatorii și disproporționate ale măsurii constituie de asemenea un dezavantaj concurențial nejustificat pentru instituțiile de învățământ superior deținute de o fiducie (un trust) de interes public.
12. Al doisprezecelea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 124 TFUE
  - Decizia de punere în aplicare a suspendat plățile față de diverși destinatari și, între timp, aceste resurse au fost redistribuite altor organisme.
13. Al treisprezecelea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 165 TFUE
  - Decizia de punere în aplicare nu contribuie la dezvoltarea unei educații de calitate, ci, în realitate, o îngreunează și o compromite grav.
14. Al paisprezecelea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 179 TFUE
  - Pierderea finanțărilor în cadrul programului de cooperare și schimb educativ Erasmus+ și al programului-cadru de cercetare și inovare Horizon Europe presupune un obstacol clar în calea liberei circulații a cercetătorilor, a cunoștințelor științifice și a tehnologiilor, precum și a dezvoltării competitivității.
15. Al cincisprezecelea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 13 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”)
  - Un efect evident al deciziei de punere în aplicare este de a modifica funcționarea instituțiilor de învățământ superior din Ungaria care funcționează după noul model.
16. Al șaisprezecelea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 TUE
  - Conflictul de interese care reprezintă fundamentul și cauza deciziei de punere în aplicare nu există în ceea ce o privește pe reclamantă.

17. Al șaptesprezecelea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 48 din cartă
- Decizia de punere în aplicare sancționează în mod direct reclamanta în condițiile în care motivul invocat, și anume conflictul de interese politic, nu există în ceea ce o privește pe aceasta, fapt care încalcă în mod grav și vădit prezumția de nevinovăție.
18. Al optsprezecelea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 52 din cartă
- Dat fiind că, în ceea ce o privește pe reclamantă, nu există *de facto* conflict de interese, decizia de punere în aplicare încalcă cerințele necesității și proporționalității.
19. Al nouăsprezecelea motiv, întemeiat pe încălcarea Regulamentului de abilitare ⁽²⁾
- Consiliul a adoptat decizia de punere în aplicare fără a fi verificat, pe fond și în mod individual, existența conflictului de interese politic care constituie fundamentul acestei decizii.

⁽¹⁾ JO 2022, L 325, p. 94.

⁽²⁾ Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2092 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2020 privind un regim general de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii (JO 2020, L 433, p. 1).

Acțiune introdusă la 8 martie 2023 – Synapsa Med/EUIPO – Gravity Products (Gravity)

(Cauza T-125/23)

(2023/C 173/44)

Limba în care a fost formulată acțiunea: polona

Părțile

Reclamantă: Synapsa Med sp. z o.o. (Jelcz Laskowice, Polonia) (reprezentant: G. Kuchta, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Gravity Products LLC (New York, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „Gravity” – marca Uniunii Europene nr. 17 982 729

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 9 ianuarie 2023 în cauza R 923/2022-5

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- modificarea Deciziei din 9 ianuarie 2023 a Camerei a cincea de recurs a EUIPO prin admiterea căii de atac îndreptate împotriva Deciziei din 11 aprilie 2022 prin care marca verbală GRAVITY ZTUE-017982729 a fost declarată nulă și respingerea cererii de declarare a nulității.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 95 alineatul (1) Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului și a articolului 7 alineatele (2) și (3), a articolului 16 și a articolului 17 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2018/625 al Comisiei;
- încălcarea articolului 60 alineatul (1) litera (a) și a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 15 martie 2023 – Vintae Luxury Wine Specialists/EUIPO – Grande Vitae (vintae)**(Cauza T-136/23)**

(2023/C 173/45)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Vintae Luxury Wine Specialists SLU (Logroño, Spania) (reprezentanți: L. Broschat García și L. Polo Flores, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Grande Vitae GmbH (Delmenhorst, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă vintae – marca Uniunii Europene nr. 5 851 092

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 16 ianuarie 2023 în cauza R 2238/2021-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la declararea validității mărcii în litigiu pentru produse și servicii din clasele 33 și 35;
- obligarea EUIPO și a intervenientei, Grande Vitae GmbH, la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente litigiului în fața Tribunalului, inclusiv a celor privind procedura în fața Camerei întâi de recurs.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 60 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (EU) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 61 din Regulamentul (EU) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 23 martie 2023 – Kirov/EUIPO – Pasticceria Cristiani (CRISTIANI)**(Cauza T-149/23)**

(2023/C 173/46)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamant: Georgi Kirov (Praga, Republica Cehă) (reprezentant: J. Matzner, lawyer)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Pasticceria Cristiani Sas di Sergio Cristiani & C. (Livorno, Italia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamantul

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă CRISTIANI – marca Uniunii Europene nr. 13 498 381

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 16 ianuarie 2023 în cauza R 835/2022-1

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea în totalitate a deciziei atacate;
- obligarea părâtului și a intervenientei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 94 din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 58 din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 23 martie 2023 – Polonia/Comisia Europeană

(Cauza T-156/23)

(2023/C 173/47)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Republica Polonă (reprezentanți: B. Majczyna și S. Żyrek, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei Europene cuprinsă în scrisoarea din 13 ianuarie 2023 ⁽¹⁾ privind compensarea creanțelor rezultate din penalitățile cu titlu cominatoriu zilnice aplicate prin Ordonanța vicepreședintelui Curții din 27 octombrie 2021 (Comisia/Polonia, C-204/21 R, EU:C:2021:878) pentru perioada cuprinsă între 30 august și 28 octombrie 2022;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă motive întemeiate pe încălcarea articolelor 101 și 102, precum și a articolului 98 din Regulamentul 2018/1046 ⁽²⁾ întrucât Comisia a aplicat o procedură de recuperare prin compensare, deși prin Ordonanța din 27 octombrie 2021 a fost aplicată o penalitate cu titlu cominatoriu zilnică până la data executării Ordonanței din 14 iulie 2021, Comisia/Polonia (C-204/21 R, EU:C:2021:593), iar dispozițiile în privința cărora Ordonanța din 14 iulie 2021 a dispus suspendarea au încetat să se aplice începând de la 15 iulie 2022.

⁽¹⁾ Scrisoarea Comisiei Europene din 13 ianuarie 2023, ref. ARES(2023)240070.

⁽²⁾ Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO 2018, L 193, p. 1).

Acțiune introdusă la 24 martie 2023 – Kneipp/EUIPO – Patou (Joyful by nature)**(Cauza T-157/23)**

(2023/C 173/48)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile***Reclamantă:* Kneipp GmbH (Würzburg, Germania) (reprezentant: M. Pejman, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Jean Patou (Paris, Franța)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Solicitantul mărcii în litigiu:* reclamanta*Marca în litigiu:* cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale „Joyful by nature” – cererea de înregistrare nr. 18 159 946*Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO:* procedură de opoziție*Decizia atacată:* decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 19 ianuarie 2023 în cauza R 532/2022-2**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care prin aceasta s-a respins calea de atac formulată de reclamantă împotriva deciziei de respingere a cererii de înregistrare a mărcii pentru produse și servicii din clasele 3, 4, 35 și 44;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri, precum și a celor aferente procedurii de opoziție.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 24 martie 2023 – VO/Comisia**(Cauza T-160/23)**

(2023/C 173/49)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamantă:* VO (reprezentant: É. Boigelot, avocat)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei din 20 mai 2022, notificată în aceeași zi prin Ares(2022)3814828 [*confidențial*] ⁽¹⁾, potrivit căreia, în calitatea sa de AIPN [autoritate împuternicită să facă numiri], aceasta a decis retrogradarea reclamantei de la gradul AST2/3 la gradul AST1/3, începând cu prima zi a lunii următoare acestei decizii, și anume 1 iunie 2022;

- obligarea Comisiei la plata, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul material, sub rezerva majorării sau a diminuării în cursul procedurii, unei sume de 533,88 de euro corespunzătoare diferenței dintre remunerația reclamantei și avantajele datorate ca urmare a gradului său AST2/3 și cele primite efectiv ca urmare a retrogradării contestate;
- dispunerea plății de către Comisie a sumei de 10 000 de euro, sub rezerva majorării sau a diminuării în cursul procedurii, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral și atingerea adusă reputației sale;
- obligarea părâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 51 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene și a dispozițiilor interne adoptate pentru punerea în aplicare a acestuia, în special a Deciziei C(2019) 6855 din 4 octombrie 2019 referitoare la procedurile privind incompetența profesională și a articolelor 4-7 din aceasta și de înlocuire a Deciziei Comisiei C(2004) 1597/7 din 28 aprilie 2004 privind menținerea standardelor profesionale.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului care impune administrației să nu adopte o decizie decât pe baza unor motive admisibile din punct de vedere legal, adică pertinente și neafectate de erori vădite de apreciere, de fapt sau de drept, precum și a obligației de motivare justă și adecvată.
3. Al treilea motiv, întemeiat în primul rând, pe încălcarea principiilor solitudinii, așteptărilor legitime și încrederii legitime, buneii administrări, egalității de tratament și, în al doilea rând, pe abuz și pe excesul de putere.

(¹) Date confidențiale oculte.

Acțiune introdusă la 25 martie 2023 – Schönegger Käse-Alm/EUIPO – Jumpseat3D plus Germany (Rebell)

(Cauza T-161/23)

(2023/C 173/50)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Schönegger Käse-Alm GmbH (Prem, Germania) (reprezentant: M.-C. Seiler, avocată)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Jumpseat3D plus Germany GmbH (Berlin, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „Rebell” – marca Uniunii Europene nr. 2 810 950

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de anulare

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 13 ianuarie 2023 în cauza R 295/2022-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate, în măsura în care reclamanta a fost decăzută din drepturile sale asupra mărcii Uniunii Europene nr. 2 810 950, „Rebell” în privința produselor din clasa 29: „Produse din lapte, în special unt, preparate pe bază de unt, unt topit, ulei de unt, brânză proaspătă, preparate din brânză proaspătă, produse pe bază de lapte, produse pe bază de lapte praf, alimente dietetice pe bază de lapte și produse lactate”;
- anularea deciziei atacate, în măsura în care reclamanta a fost obligată la plata cheltuielilor aferente procedurii căii de atac;
- obligarea EUIPO și a Jumpseat3D plus Germany GmbH, în cazul în care cealaltă parte din procedura împotriva părții intervine în litigiu, la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor efectuate de reclamantă în procedura în fața camerei de recurs.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 58 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) din Regulamentul 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului coroborat cu articolul 21 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul delegat (UE) 2018/625 al Comisiei;
- încălcarea articolului 58 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) din Regulamentul 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului coroborat cu articolul 94 alineatul (1) a doua teză din acest regulament;
- încălcarea articolului 58 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) din Regulamentul 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului coroborat cu articolul 19 alineatul (1) a patra teză și cu articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2018/625 al Comisiei.

Acțiune introdusă la 27 martie 2023 – Sengül Ayhan/EUIPO – Pegase (Rock Creek)

(Cauza T-162/23)

(2023/C 173/51)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Sengül Ayhan eK (Essen, Germania) (reprezentant: M. Boden, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Pegase SAS (Saint-Malo, Franța)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Rock Creek – cererea de înregistrare nr. 18 352 299

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 10 ianuarie 2023 în cauza R 1237/2022-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate, precum și a deciziei diviziei de opoziție din 12 mai 2022;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (EU) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Ațiune introdusă la 28 martie 2023 – Dekoback/EUIPO – DecoPac (DECOPAC)**(Cauza T-166/23)**

(2023/C 173/52)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile***Reclamantă:* Dekoback GmbH (Helmstadt-Bargen, Germania) (reprezentant: V. von Moers, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* DecoPac, Inc. (Anoka, Minnesota, Statele Unite)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Titulara mărcii în litigiu:* cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs*Marca în litigiu:* marca Uniunii Europene verbală DECOPAC – marca Uniunii Europene verbală nr. 160 747*Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO:* procedură de declarare a nulității*Decizia atacată:* Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 30 ianuarie 2023 în cauza R 754/2022-4**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea nulității deciziei atacate;
- anularea în întregime a mărcii înregistrate nr. 160 747 DECOPAC a părții interesate, DecoPac, Inc.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 52 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului.

Ațiune introdusă la 29 martie 2023 – RT France/Consiliul**(Cauza T-169/23)**

(2023/C 173/53)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamantă:* RT France (Boulogne-Billancourt, Franța) (reprezentant: E. Piwnica, avocat)*Pârât:* Consiliul Uniunii Europene**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2023/191 a Consiliului din 27 ianuarie 2023 de modificare a Deciziei 2014/512/PESC privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina;

— obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată;
cu toate consecințele juridice.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că pârâțul a încălcat libertatea de exprimare garantată de articolul 11 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că pârâțul a încălcat libertatea de a desfășura o activitate comercială protejată prin articolul 16 din Carta drepturilor fundamentale.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că pârâțul a încălcat principiul nediscriminării care decurge din articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale.

Acțiune introdusă la 30 martie 2023 – VR/Parlamentul

(Cauza T-171/23)

(2023/C 173/54)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: VR (reprezentanți: L. Levi și P. Baudoux, avocate)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— declararea prezentei acțiuni ca fiind admisibilă și fondată;

în consecință,

- anularea deciziei din 9 iunie 2022 prin care i s-a notificat reclamantului că contractul său va fi reziliat și, în măsura în care este necesar, a deciziei din 20 decembrie 2022, prin care i s-a respins reclamația îndreptată împotriva deciziei din 9 iunie 2022;
- obligarea pârâtului la repararea prejudiciului suferit de reclamant;
- obligarea pârâtului la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere în ceea ce privește motivele care se află la originea deciziei și pe încălcarea principiului proporționalității.
  2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, mai exact a dreptului de a fi ascultat, a obligației de motivare, a respectării cerinței de imparțialitate a administrației și a obligației de diligență.
  3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de solitudine.
-

Ordonanța Tribunalului din 20 martie 2023 – ZK/Comisia**(Cauza T-627/18) ⁽¹⁾**

(2023/C 173/55)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a cincea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 4, 7.1.2019.

Ordonanța Tribunalului din 17 martie 2023 – NV/BEI**(Cauza T-16/22) ⁽¹⁾**

(2023/C 173/56)

Limba de procedură: franceza

Președinta Camerei a zecea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 95, 28.2.2022.

Ordonanța Tribunalului din 16 martie 2023 – Ilunga Luyoyo/Consiliul**(Cauza T-97/22) ⁽¹⁾**

(2023/C 173/57)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 148, 4.4.2022.

Ordonanța Tribunalului din 17 martie 2023 – NV/BEI**(Cauza T-447/22) ⁽¹⁾**

(2023/C 173/58)

Limba de procedură: franceza

Președinta Camerei a zecea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 359, 19.9.2022.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO